

Werkgroep Nederlands voor anderstaligen

Van horen en zeggen

Een methode Nederlands
voor anderstalige kinderen in het basisonderwijs

Tekstboek bij de cassettes

COLOFON

De tien cassettes en het Tekstboek bij de cassettes zijn onderdelen van de methode 'Van horen en zeggen' van de Werkgroep Nederlands voor anderstaligen

Samenstelling

Carry van de Guchte & Marga Putter
Faculteit der Letteren
Katholieke Universiteit Brabant

Ondersteuning

Jeanne Kurvers & Willeke Verbaas

Resonansgroep

Josée Coenen, Folkert Kuiken & Fiet Voet

Studio

Sigma Audiovisueel, Charles Simons, Tilburg

Liedjes

les	:	1,2,4,6,7,8,9,11,14,15
tekst	:	Ivo de Wijs
muziek	:	Joop Stokkermans
zang	:	Ab Heijdens, Annemarie Henselmans, Pieter Niewint & Cleo Smits
keyboard	:	Pieter Niewint
studio	:	Maarten Hartveldt, Tilburg

les	:	3,5,10,12,13,16,17,18,19,20
tekst, muziek, zang en gitaar	:	Ton Lambeck

Stemmen

verhalen	:	Mia Mollee, Wim van Rooden & Els de Wit
----------	---	---

dialogen

vertellers	:	Chris van Veen & Els de Wit
------------	---	-----------------------------

rollen

volwassenen	:	Lou Bakker, Willem Burggraaf, Frans Creemers, Jeanine Deen, Hans Eichhörn, Loek Hilgers, Trudy van de Hurk, Coby Katu- bin-mara, Marga Putter, Rob Slijper, Anne Vermeer, Fiet Voet
kinderrollen	:	Carlyn, Dirk, Dymph, Femke, Lenneke, Lukas, Maarten, Mark, Monique, Ralph, Rens, Suzanne

Proefscholen

Amsterdam	:	Het Kruispunt
Rotterdam	:	De Provenier, De Zonnehoek, Elout van Soeterwoude, Van Asch van Wijck (Prismaproject)
Tilburg	:	De Alm, De Goede Herder, De Pottenberg, De Schakel (Lobithproject)
Oisterwijk	:	De Kajuit

Subsidie

Deze uitgave is tot stand gekomen met subsidie via de Projectgroep Nederlands als tweede taal van het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen.

01 00

© 1991 Jacob Dijkstra Educatieve Uitgeverij

Buiten de wettelijke beperkingen op het auteursrecht mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorzover de wet het maken van kopieën uit deze uitgave toestaat, dienen de daarvoor verschuldigde vergoedingen te worden voldaan aan de Stichting Reprorecht, Prof. E.M. Meijerslaan 3, 1183 AV Amstelveen.

ISBN 90 227 2228 7

Inhoud

Voorwoord	4
Inleiding	
Samenstelling 'Van horen en zeggen'	6
Doel en doelgroep van de cassettes	6
Onderdelen op een cassette	7
Organisatie	7
Liedjes	9
Dialoog	9
Zoekspel	11
Verhaal bij de praatplaat	12
Overzicht	14
LES 1	Naar school 16
LES 2	Het schoolplein 20
LES 3	In de klas 24
LES 4	Naar huis 28
LES 5	Bezoek 33
LES 6	Gym 38
LES 7	Bij de schooldokter 43
LES 8	Op straat 48
LES 9	In de winkel 53
LES 10	Aan tafel 59
LES 11	Rekenen 64
LES 12	Jarig 69
LES 13	De kinderboerderij 74
LES 14	Op reis 79
LES 15	In de bibliotheek 84
LES 16	Knutselen 89
LES 17	Televisie 94
LES 18	Ruzie 98
LES 19	Dromen 102
LES 20	Werken 107
Muziek van tien liedjes	112

Voorwoord

Bij de methode *Van horen en zeggen* zijn nieuwe materialen ontwikkeld: *tien audiocassettes* en een *Tekstboek bij de cassettes*.

Van horen en zeggen is een methode Nederlands voor anderstalige kinderen in het basisonderwijs. *Deel 1* van de methode is uitgekomen in 1983, *deel 2* in 1984. Ieder deel omvat een *Praatboek* en een *Werkboek* voor de leerlingen en een *Handleiding* voor de leerkracht. Ook hoort bij de methode een *Lottospel*. De tien cassettes en het Tekstboek bij de cassettes zijn samengesteld in 1990/91. Zij vormen een aanvulling op het reeds langer bestaande materiaal van de methode. Doel van het samenstellen van de cassettes is te zorgen voor luistermateriaal waarmee de kinderen zelfstandig kunnen werken.

De cassettes kunnen niet los van het bestaande materiaal gebruikt worden. Ze zijn alleen te gebruiken in combinatie met de Praatboeken en Handleidingen van het oorspronkelijke pakket. De cassettes bieden ook geen vervanging van onderdelen van de bestaande methode. De werkwijze met het bestaande materiaal blijft zoals die is aangegeven in de Handleidingen 1 en 2. Hoe de cassettes in die werkwijze ingepast kunnen worden, wordt beschreven in de Inleiding in het Tekstboek bij de cassettes. Verder staan in het Tekstboek bij de cassettes de teksten zoals die op de cassettes zijn ingesproken.

Het bestaande materiaal van *Van horen en zeggen* is samengesteld door de *Werkgroep Nederlands voor anderstaligen*. De cassettes en het Tekstboek bij de cassettes zijn samengesteld door enkele leden van de oorspronkelijke Werkgroep Nederlands voor anderstaligen, Carry van de Guchte en Marga Putter, met bijdragen en weerklank van de overige werkgroepleden. In de eerste maanden van het project nam ook Willeke Verbaas deel aan de ontwikkeling van de cassettes. Jeanne Kurvers schreef een aantal verhalen bij de praatplaten en gaf commentaar op de verhalen van andere samenstellers. Josée Coenen, Folkert Kuiken en Fiet Voet leverden commentaar en suggesties in verschillende stadia van de ontwikkeling.

Aan de produktie van de cassettes hebben veel mensen met grote inzet meegewerkt. Teveel om in een voorwoord allemaal met name te noemen. In het colofon van dit Tekstboek bij de cassettes vindt u alle namen van medewerkers. Een paar bijdragen willen we hier noemen.

Een bijzonder leuke bijdrage aan de cassettes zijn de liedjes. Tien liedjes zijn geschreven en met gitaarbegeleiding ingezongen door Ton Lambeck. Nog tien liedjes zijn geschreven door Ivo de Wijs en Joop Stokkermans. Deze liedjes zijn op de cassette gezongen door enkele beroeps- en ervaren amateurzangers, met begeleiding op keyboard.

Verder willen we de leerkrachten bedanken die met de proefversie van de cassettes hebben gewerkt en hun ervaringen aan ons hebben doorgegeven. Charles Simons van Studio Sigma Audiovisueel heeft een grote bijdrage aan het project geleverd in de vorm van opnamen en montage van de banden. Voor het inspreken van de teksten op cassette waren veel verschillende stemmen nodig. Kleine rollen voor volwassenen in de dialogen zijn gedaan door amateurs. De langere teksten, zoals de verhalen bij de praatplaten en de grote rollen in de dialogen, door professionele studiostemmen.

De kinderstemmen in de dialogen hebben alle een beetje regionaal accent. Kinderstemmen zonder regionale kleuring bleken vrijwel niet te vinden. Zij klinken altijd Amsterdams, Goois, Brabants of anderszins. Dat is ook niet erg, het is nu eenmaal realiteit. Ook allochtone kinderen in Amsterdam klinken Amsterdams, die in Tilburg klinken Tilburgs. Om de cassettes toch een zo groot mogelijke herkenbaarheid te geven voor leerlingen in het hele land is bij de keuze van de kinderstemmen gestreefd naar een verscheidenheid van regio's. Enkele kinderen klinken Amsterdams, een paar Brabants, Utrechts of Noord-Hollands. Deze kinderen spreken geen dialect. Zij spreken standaard Nederlands, met een enigszins regionale kleuring van hun uitspraak.

Het samenstellen van de cassettes en het Tekstboek bij de cassettes werd mogelijk gemaakt door een subsidie van het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen, op advies van de Projectgroep Nederlands als tweede taal. Het Werkverband Taal en Minderheden van de Faculteit Letteren van de Katholieke Universiteit Brabant heeft gediend als institutioneel kader voor de ontwikkeling van deze aanvulling bij *Van horen en zeggen*.

Carry van de Guchte
Marga Putter

juni 1991

Inleiding

SAMENSTELLING *Van horen en zeggen*

Van horen en zeggen is een methode Nederlands voor anderstalige kinderen in het basisonderwijs. De methode bestaat uit twee delen van elk tien lessen. Zowel *deel 1* als *deel 2* omvat een *Praatboek* en een *Werkboek* voor de leerlingen en een *Handleiding* voor de leerkracht. Bij de methode hoort ook een *Lottospel*. Er is bij de methode een aanvulling ontwikkeld in de vorm van *tien audiocassettes* en een *Tekstboek bij de cassettes*.

De cassettes kunnen niet los van het bestaande materiaal gebruikt worden. Ze zijn alleen te gebruiken in combinatie met de Praatboeken en de Handleidingen van het pakket.

De cassettes vormen geen vervanging van onderdelen van de bestaande methode. De werkwijze met het bestaande materiaal blijft zoals die is aangegeven in Handleiding 1 en 2. Hoe de cassettes in deze werkwijze kunnen worden ingepast, wordt hieronder beschreven. Verder vindt u in dit Tekstboek bij de cassettes de teksten zoals die op de cassettes zijn ingesproken.

DOEL EN DOELGROEP VAN DE CASSETTES

De cassettes en het Tekstboek bij de cassettes zijn gericht op dezelfde doelstelling en doelgroep die het bestaande pakket van *Van horen en zeggen* voor ogen heeft.

Van horen en zeggen richt zich op het stimuleren van de mondelinge taalvaardigheid in het Nederlands. Binnen die doelstelling van mondelinge taalvaardigheid hebben ook de cassettes hun functie.

Doel van de cassettes is te zorgen voor luistermateriaal, waarmee de leerlingen zelfstandig kunnen werken. Het luisteren naar taal wordt van veel belang geacht voor het leren van taal. Tevens is er veel behoefte aan materiaal

waarmee de leerlingen zelfstandig kunnen werken. Wel zal het mondeling leren beheersen van het Nederlands altijd veel leerkracht-gebonden activiteiten blijven vereisen. Om het Nederlands goed te leren verstaan en spreken, zijn nu eenmaal veel activiteiten nodig waarbij een gericht taalaanbod van de leerkracht een grote rol speelt. Toch kan het luisteren naar de cassettes een zinvolle aanvulling zijn bij de bestaande methode. Het biedt de leerlingen de mogelijkheid om aangeboden lesstof zelfstandig te herhalen en te verwerken.

ONDERDELEN OP EEN CASSETTE

Deel 1 en deel 2 van *Van horen en zeggen* zijn beide opgebouwd uit tien lessen, in totaal twintig lessen. Bij iedere les hoort een A- of een B-kant van een cassette. In totaal zijn er dus tien cassettes. Per les staan de volgende onderdelen op een cassette:

Liedje, Dialoog, Zoekspel (bij deel 1) en Verhaal bij de praatplaat.

Tussen twee gesproken onderdelen is er steeds muziek om die onderdelen duidelijk van elkaar te onderscheiden. Tussen Dialoog en Zoekspel hoort men een kort muziekje. Voor het Verhaal bij de praatplaat wordt het liedje nog eens herhaald.

Overzicht van onderdelen op een cassette bij deel 1

Liedje

Dialoog

Muziekje

Zoekspel

Liedje

Verhaal bij de praatplaat

Overzicht van onderdelen op een cassette bij deel 2

Liedje

Dialoog

Liedje

Verhaal bij de praatplaat

ORGANISATIE

Voor het zelfstandig beluisteren van de cassette moet de leerling de beschikking hebben over een cassetterecorder met koptelefoon en een Praatboek. Bij de lessen 1 t/m 10 is dat Praatboek 1 en bij de lessen 11 t/m 20 Praatboek 2. De

leerling moet tijdens het luisteren naar de cassette het Praatboek open voor zich hebben liggen, op de bladzijde waar de les over gaat.

Voorafgaand aan de Dialoog, het Zoekspel of het Verhaal bij de praatplaat noemt de verteller op de cassette het juiste bladzijdenummer. Om ervoor te zorgen dat de leerling inderdaad de goede bladzijde voor zich heeft, zal het nodig zijn om het zoeken van de juiste bladzijde van tevoren te oefenen. Ook kunt u de goede bladzijde aangeven met bijvoorbeeld een paperclip, zodat de leerling die bladzijde snel kan vinden. Of u kunt ervoor zorgen dat het boek al op de goede bladzijde open ligt en de leerling alleen het bladzijdenummer hoeft te controleren.

Zorg voor een rustige plaats in de klas en een tafel waarop de leerlingen hun Praatboek neer kunnen leggen. Een cassette recorder met aansluiting voor meerdere koptelefoons biedt de mogelijkheid kinderen tegelijkertijd te laten luisteren.

De onderdelen, Liedje, Dialoog, Zoekspel en Verhaal bij de praatplaat, moeten afzonderlijk voorbereid en afgeluisterd worden. Een nieuw onderdeel kan worden afgeluisterd nadat u dit hebt behandeld en voorbereid met de leerlingen. Naarmate u verder komt met het behandelen van de les, kan ook de cassette verder afgeluisterd worden.

Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling dat de leerlingen meteen de hele cassettekant van een les achter elkaar af luisteren. Het is niet zinvol om leerlingen met wie u enkel nog maar de dialoog behandeld heeft, ook de rest van de band te laten beluisteren. Zij zullen er weinig van begrijpen.

Voordat een leerling zelfstandig met een cassette aan het werk kan gaan, moet u nagaan of de leerling weet hoe de cassette recorder werkt.

Het kan handig zijn om op de startknop een groene sticker te plakken, op de stopknop een rode sticker en eventueel op de pauzeknop een oranje sticker. Ook moet u de leerling duidelijk maken op welk punt hij de cassette stop moet zetten bij het zelfstandig beluisteren. Bij de eerste lessen met de cassettes kunt u het beste een keer samen met de leerling het desbetreffende onderdeel beluisteren, waarbij u de leerling de cassette recorder laat bedienen. Een gesproken onderdeel wordt steeds voorafgegaan door muziek, wat een duidelijke overgang aangeeft. U spreekt dus met de leerling af te stoppen na de muziek.

Verder moet u er zeker van zijn dat de leerling de cijfers kent die bij de foto's in het Praatboek staan aangegeven. Bij les 1 zijn dat de cijfers 1 tot en met 7.

LIEDJES

De liedjes zijn geschreven voor *Van horen en zeggen*. Ze sluiten aan bij de foto's van de les in de Praatboeken 1 en 2. Het zijn korte liedjes, met eenvoudige woorden.

Een functie van het liedje op de cassette is de aandacht van de leerlingen te richten op het luisteren naar de gesproken tekst die na het liedje komt: een dialoog of een verhaal. Vaak zitten de leerlingen bij het begin van de cassette nog niet echt klaar. Tijdens het afspelen van het liedje hebben ze de gelegenheid zich op het luisteren te concentreren.

Daarnaast hebben de liedjes ook een functie in het leren van de taal. Veel kinderen voelen zich erg aangesproken door muziek. Ze houden ervan hetzelfde liedje vaak te horen. Een mooie kans om aan te grijpen bij het taalonderwijs. Herhaling is immers een belangrijk principe bij het leren van een taal. Alleen al door naar het liedje te luisteren kunnen de leerlingen iets van de taal leren. Sommige leerlingen zullen spontaan mee gaan zingen en zo ook actief met de tekst bezig zijn.

Besteed in uw lessen ook aandacht aan de betekenis van de tekst van het liedje. Behandel woorden en zinnen die erin voorkomen, zodat de leerlingen begrijpen wat er gezongen wordt. Sommige liedjes kunt u de leerlingen aanleren. Niet alle liedjes zijn geschikt om door kinderen gezongen te worden. De liedjes van Ton Lambeck (les 3, 5, 10, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20) zijn bedoeld als luisterliedjes. Qua melodie zijn ze voor kinderen meestal te moeilijk om te zingen.

De liedjes van Ivo de Wijs en Joop Stokkermans (les 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 15) zijn zo gecomponeerd dat ze geschikt zijn om door kinderen gezongen te worden. Achterin dit Tekstboek bij de cassettes is de melodie van deze liedjes in notenschrift opgenomen.

DIALOOG

Op de cassettes is de tekst ingesproken van de dialogen die vermeld staan in Handleiding 1 en 2. De dialogen horen bij de foto's in Praatboek 1 en 2. Iedere rol in een dialoog is ingesproken door een andere stem, zoals in een hoorspel. Ter wille van de duidelijkheid op de cassettes zijn de bestaande dialogen uit de Handleidingen voorzien van enkele aanvullingen, namelijk de rol van een verteller en een inleiding waarin de personen die in de dialoog een rol spelen, zich voorstellen. In het Tekstboek bij de cassettes vindt men de aangevulde teksten van de dialogen.

Voorafgaand aan de dialoog zegt de verteller welke bladzijde van het Praatboek

de leerlingen voor zich moeten hebben. Vervolgens stellen alle personen die in de dialoog een rol spelen zich voor, zodat de leerlingen weten welke stem hoort bij een bepaalde persoon op de foto's in het Praatboek. De verteller noemt steeds het nummer van de foto waarnaar de leerling moet kijken. Daarna hoort men het gedeelte van de dialoog dat bij die foto hoort.

De overgang naar een volgende foto wordt op de cassette aangegeven door een toon van een keyboard. In de tekst van de dialoog in het Tekstboek bij de cassettes is dit aangegeven met een *. Foto's waarbij geen dialoogtekst is, zijn op de cassette voorzien van een korte beschrijving door de verteller. Er hoeven dus geen foto's overgeslagen te worden.

Begin met het behandelen van het onderdeel Dialoog zoals beschreven is in Handleiding 1 en 2, dat wil zeggen met de activiteiten *vertellen bij de plaatjes*, waarbij al enigszins taalvaardige leerlingen hun spontane reactie op de foto's in het Praatboek geven, *vertellen van eigen belevenissen*, waarbij de leerlingen hun eigen ervaringen met het onderwerp kunnen vertellen, *luisteren naar de dialoog* waarbij u zelf de dialoog weergeeft.

Op dit punt aangekomen, kan met de cassette worden gewerkt. Het *luisteren naar de dialoog op de cassette* is een herhaling van wat in de les aangeboden is. Beluister de dialoog op de cassette eerst een keer samen met de leerlingen. Daarna kunnen de leerlingen zelfstandig met de cassette werken in de luisterhoek in de klas. Door met de cassette te werken kunnen de leerlingen de dialoog vaker horen dan wanneer ze daarvoor afhankelijk zijn van een leerkracht.

In volgende lessen gaat u verder met de andere activiteiten rondom de dialoog, en wel *oefenen van de dialoog*, waarbij de leerlingen zelf stukjes tekst van rollen uit de dialoog weergeven, *spelen van de dialoog*, waarbij de leerlingen de dialoog zo echt mogelijk naspelen en *opnemen en afluisteren van de dialoog*, zoals die door de leerlingen zelf nagespeeld is.

Met het oefenen van de dialoog kan eventueel ook al begonnen worden voordat de cassette wordt afgeluisterd. Voordeel daarvan is dat de leerlingen dan actiever bij het taalgebruik uit die les betrokken zijn en dat beter duidelijk wordt wat iedere persoon in de dialoog zegt.

Nadat de leerlingen de dialoog een aantal keren van de cassette hebben afgeluisterd, kan verder gegaan worden met het oefenen ervan.

Laat de leerlingen de juiste foto en de juiste spreker op die foto aanwijzen wanneer u samen met hen de dialoog op de cassette beluistert. Zo kunt u controleren of de leerling weet welke persoon of naam er bij een bepaalde stem hoort, als de personen uit de dialoog zich voorstellen. Ook kunt u zien of de leerling de dialoog op de cassette kan volgen.

Voor leerlingen die nog nauwelijks Nederlands verstaan, kan het goed zijn als

een Nederlandstalige leerling de eerste keren meeluistert en in het Praatboek de juiste foto's en sprekers aanwijst.

Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling om de leerlingen meteen met een voor hen nieuwe dialoog op cassette te confronteren. De cassettes hebben een plaats in de totale reeks van activiteiten rondom de dialoog, zoals die in Handleiding 1 en 2 aangegeven is. De cassettes vormen een aanvulling daarop en dus geen vervanging ervan. De functie van het luisteren naar de cassette is de herhaling van de tekst van de dialoog, niet de eerste kennismaking ermee.

ZOEKSPEL

Bij iedere les van deel 1 hoort een Zoekspel. Hierbij worden de foto's van de dialoog in Praatboek 1 gebruikt. Op de cassette zijn door de verteller zinnen uit de dialoog ingesproken. De leerling moet van elke zin aangeven welke foto erbij hoort.

Bij de eerste vier lessen zijn de zinnen letterlijk overgenomen uit tekst van het onderdeel Dialoog op de cassette. Bij de lessen 5 t/m 10 zijn ook nieuwe zinnen genomen die iets van het gebeuren op een foto beschrijven, maar die niet in het onderdeel Dialoog voorkomen. Bij deze lessen is het Zoekspel dus iets moeilijker dan bij de eerste vier lessen.

Bij de lessen van deel 2 is geen Zoekspel opgenomen. Het gebruik van deel 2 verschilt in de praktijk van dat van deel 1. Deel 2 wordt in het algemeen minder intensief gebruikt. Liedje, Dialoog en Verhaal bij de praatplaat vormen voor deel 2 voldoende luistermateriaal.

Bij het begin van het Zoekspel zegt de verteller op de cassette naar welke bladzijden van het Praatboek de leerling moet kijken. De zinnen hebben altijd betrekking op de twee bladzijden die de leerling voor zich heeft. Er hoeft dus niet in het boek gebladerd te worden. De verteller zegt wanneer de leerling moet omslaan en naar welke bladzijden hij dan moet kijken.

Iedere zin is twee keer ingesproken om de leerling genoeg tijd te geven de juiste foto te zoeken. Een toon van een keyboard geeft aan dat er een nieuwe zin komt.

Op verschillende manieren kan de leerling aangeven welke foto bij een zin hoort, als hij het Zoekspel zelfstandig doet.

De leerling kan het nummer van de foto opschrijven. Voordat hij het Zoekspel gaat doen, moet er dan potlood en papier klaar gelegd worden.

Een andere mogelijkheid is de leerling gebruik te laten maken van door u gemaakte kartonnen kaartjes met nummers erop. Voor iedere foto van de les in het Praatboek heeft de leerling een kaartje nodig met het nummer van de foto

erop. Het aantal foto's verschilt per les. Het laagste aantal is 6, het hoogste is 12. Voordat de leerling met een Zoekspel begint, moeten de kaartjes met de juiste nummers klaargelegd worden. Dus bijvoorbeeld bij les 1 de nummers 1 t/m 7, bij les 3 de nummers 1 t/m 9. Het aantal foto's van een les staat vermeld onderaan het onderdeel Zoekspel in het Tekstboek bij de cassettes.

De kaartjes met nummers moeten bij het begin van het Zoekspel voor de leerling op tafel liggen. De leerling kan het kaartje met het nummer van de foto erop pakken en op een afgesproken manier neerleggen. Dat neerleggen van kaartjes kunt u het beste op een duidelijke ondergrond laten doen, bijvoorbeeld een kader waar de kaartjes in passen. Ook kan een kaartenstandaard gebruikt worden om de kaartjes in te zetten. Van belang is dat u na afloop van het Zoekspel snel kunt controleren of de door de leerling aangegeven volgorde goed is.

De juiste volgorde van de fotonummers staat bij iedere les aangegeven onderaan het onderdeel van Zoekspel in het Tekstboek bij de cassettes.

Een leerling kan het Zoekspel pas doen als hij de dialoog goed begrepen heeft en de tekst ervan goed kent. Het is dus raadzaam er niet te snel mee te beginnen. Eerst moet de leerling de tekst van de dialoog een aantal keren gehoord hebben.

Bij de eerste lessen zal het nodig zijn dat u de oefening met de leerlingen voorbereidt, voordat de leerlingen deze zelfstandig kunnen doen. Wanneer de leerlingen de werkwijze eenmaal begrepen hebben, zal de voorbereidingstijd met de leerkracht bij de volgende lessen afnemen of helemaal niet meer nodig zijn.

VERHAAL BIJ DE PRAATPLAAT

Bij iedere les van deel 1 en deel 2 hoort een Praatplaat. Deze staan in Praatboek 1 of 2. Bij elke Praatplaat is een verhaal geschreven en op cassette ingesproken, het Verhaal bij de praatplaat. Het is de bedoeling dat de leerlingen luisteren naar het Verhaal bij de praatplaat, terwijl ze de plaat voor zich hebben.

Ten behoeve van het gebruik van de Praatplaten bij de cassettes moet u zelf bladzijdenummers aanbrengen op de Praatplaten in de Praatboeken.

In een Verhaal bij de praatplaat van een les zitten veel elementen van de plaat verwerkt. Zoveel mogelijk speelt een verhaal zich af op de plaat. Vermeden is om buiten de plaat te treden. Niet altijd is dat helemaal mogelijk, als men boven het niveau van een opsomming van voorwerpen of personen op de plaat wil uitkomen. Daarom wordt soms ook iets verteld wat niet direct op de plaat te zien is. Toch hebben de verhalen steeds heel nauw betrekking op wat er op de plaat gebeurt.

De taal die in de verhalen gebruikt wordt, heeft betrekking op de Praatplaat en daarmee op het thema van de les. Er komen in een Verhaal bij de praatplaat van een bepaalde les dan ook veel taalelementen voor die in het desbetreffende les-overzicht in Handleiding 1 of 2 genoemd worden. Taalfuncties en grammaticale constructies die ook in de dialogen gebruikt worden, komen zo in een andere context nog eens terug. Verder zijn er in ieder Verhaal bij de praatplaat zoveel mogelijk woorden gebruikt van de woordenlijst van de desbetreffende les in de Handleiding. Daarnaast komen er ook veel woorden voor van de woordenlijsten van voorgaande lessen.

Zonder voorbereiding zal een Verhaal bij de praatplaat in eerste instantie een vloed van onbekende taal zijn voor beginners, vooral bij de eerste lessen van de methode. Essentieel voor het afluisteren van het verhaal is ervoor te zorgen dat dit begrijpelijk is voor de leerlingen. Zij moeten voldoende herkenningpunten kunnen vinden om het verhaal te kunnen volgen. De leerlingen moeten daarom al een flink deel van de woordenschat die in het verhaal gebruikt wordt begrijpen, voordat het zinvol is om hen het verhaal te laten horen. Om dat te bereiken moet het Verhaal bij de praatplaat ingepast worden in het totaal van activiteiten binnen een les. Daarbij zijn een aantal punten van belang.

- Het werken met de Praatplaat vindt in de tijd gezien achteraan in een les plaats. Eerst moeten de activiteiten rondom de dialoog en de belangrijkste oefeningen van het onderdeel *Verstaan en spreken* behandeld zijn. Vooral aan de woordenschat moet dan al veel aandacht besteed zijn. De leerlingen moeten een flink aantal woorden van de woordenlijst van de les passief beheersen.
- Het Verhaal bij de praatplaat kan pas beluisterd worden als men met de Praatplaat gewerkt heeft zoals in Handleiding 1 en 2 is aangegeven. Dat wil zeggen wanneer men de Praatplaat met de leerlingen besproken heeft, waarbij men er vooral op uit is om actief spontaan taalgebruik van de leerlingen uit te lokken. Vooral voor de al enigszins taalvaardige leerlingen is deze werkwijze van belang. Voor de echte beginners zal het zelf vertellen bij de praatplaat te moeilijk zijn. Voor hen is het zinvoller als de leerkracht dingen op de praatplaat aanwijst en daar iets bij vertelt.

Zeker bij de eerste lessen kan het nodig zijn om het Verhaal bij de praatplaat specifiek voor te bereiden om ervoor te zorgen dat de kinderen het verhaal begrijpen. U kunt dat op de volgende manieren doen.

- Door de essentiële woorden uit het verhaal op de praatplaat aan te wijzen en te benoemen.
- Door handelingen of gebeurtenissen uit het Verhaal uit te beelden of voor te doen. Een voorbeeld: Bij het Verhaal bij de praatplaat van thema 1 kan voorgedaan worden hoe de jongen de deur open doet en naar binnen gaat, de trap op loopt, enzovoort.

- Door het verhaal zelf voor te lezen, waarbij u op de Praatplaat aanwijst waar het verhaal zich afspeelt en u er op let of het verhaal bij de kinderen overkomt. Vooral voor de echte beginners is het van belang dat de leerkracht eerst zelf het verhaal voorleest, voordat de leerlingen het op de cassette beluisteren. Voor de meer gevorderde leerlingen kan het juist spannend zijn om het Verhaal bij de praatplaat eerst op de cassette te beluisteren. Daarna leest u het verhaal voor en laat de leerlingen op de Praatplaat aanwijzen wat er gebeurt. U merkt dan wat ze van het verhaal begrepen hebben en u kunt onbegrepen gedeelten verduidelijken. Eventueel kunnen de leerlingen het verhaal daarna nog een keer op de cassette beluisteren.

OVERZICHT

Voor de duidelijkheid wordt het gebruik van de cassettes nog eens samengevat in een overzicht van de volgorde van activiteiten rondom de foto's van de Dialoog en de Praatplaat. In deel 1 zijn dat: Liedje, Dialoog, Zoekspel en Verhaal bij de praatplaat. In deel 2: Liedje, Dialoog en Verhaal bij de praatplaat. We geven daarbij aan of een activiteit samen met een leerkracht uitgevoerd moet worden of door de leerling zelfstandig gedaan kan worden.

Deel 1

	met leerkracht	zelfstandig
Liedje	-beluisteren en tekst bespreken	
Dialogoog	-vertellen bij de plaatjes -luisteren naar de dialoog -begin van oefenen dialoog -samen luisteren naar de dialoog op cassette -verder oefenen dialoog -naspelen dialoog -zelf opnemen/afluisteren	-cassette beluisteren tot na muziekje
Zoekspel	-werkwijze bespreken	-cassette beluisteren tot na herhaling liedje
Praatplaat	-spontaan vertellen -voorlezen verhaal -samen beluisteren cassette	-cassette beluisteren tot eind

Deel 2

	met leerkracht	zelfstandig
Liedje	-beluisteren en tekst bespreken	
Dialogoog	-vertellen bij de plaatjes -luisteren naar de dialoog -begin van oefenen dialoog -samen luisteren naar de dialoog op cassette -verder oefenen dialoog -naspelen dialoog -zelf opnemen/afluisteren	-cassette beluisteren tot na herhaling liedje
Praatplaat	-spontaan vertellen -voorlezen verhaal -samen beluisteren cassette	-cassette beluisteren tot eind

1. naar school

Liedje

koor : Goeiemorgen
goeiemorgen
kind : Dag school, dag klas
koor : Goeiemorgen
goeiemorgen
kind : Dag das, dag jas
dag stoel, dag meester
dag klok, dag deur, dag raam
Ik zeg goeiemorgen
en ik zeg mijn naam
Ik heet ...

Dit liedje wordt op de cassette twee keer achter elkaar gezongen. De eerste keer is de slotregel: Ik heet Latifa. De tweede keer wordt geen naam genoemd, zodat de leerling zijn eigen naam kan invullen.

De muziek van dit liedje staat op pagina 112.

Dialogoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 2. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 1: naar school.

Meester : Ik ben meester De Jong.
Op plaatje 1 sta ik bij de deur.
Latifa : Ik ben Latifa. Ik ga naar school.
*
Verteller : Plaatje 1
Meester : Dag, ik ben meester De Jong.
Ben jij Latifa?

Latifa : Ja.
 *
 Verteller : Foto 2
 Meester : Kom maar mee.
 Kijk, dit is je klas.
 *
 Verteller : Foto 3
 Meester : Ga hier maar zitten.
 *
 Verteller : Foto 4
 Latifa zit in de klas.
 *
 Verteller : Foto 5
 Meester : Dus jij bent Latifa?
 Latifa : Ja.
 Meester : Spreek je Arabisch?
 Latifa : Ja.
 *
 Verteller : Foto 6
 Meester : En spreek je Nederlands?
 Latifa : Een beetje.
 Meester : Mooi.
 *
 Verteller : Foto 7
 Meester : Hoe oud ben je?
 Latifa : Acht.
 Meester : Al acht jaar?
 Latifa : Ja.

Zoekspel

*Kijk naar bladzijde 2 en 3.
 Luister goed en zoek de goede foto.*

* De meester zegt: 'Ga hier maar zitten'.

* Latifa zit in de klas.

* De meester zegt: 'Dag, ik ben meester De Jong'.

* De meester zegt: 'Kijk, dit is je klas'.

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 4 en 5.

* Latifa zegt: 'Ik ben acht jaar'.

* De meester zegt: 'Dus jij bent Latifa'.

* De meester vraagt: 'En spreek je Nederlands?'

Aantal foto's: 7

Volgorde van de foto's: **3, 4, 1, 2, 7, 5, 6**

Verhaal bij de praatplaat: ONDER SCHOOLTijd

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 6 en 7. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: onder schooltijd.

Mario staat bij de deur. O jee, de bel is al gegaan. Mario is te laat! Hij doet gauw de deur open. Mario loopt door de gang. Bij de klas van juffrouw Els blijft hij staan. Wat is dat? Mario luistert.

"Hiep hiep hoera! Hiep hiep hoera!"

De kinderen zingen en roepen. Er is een meisje jarig.

Mario gaat een trap op. Hij loopt naar zijn klas. Zijn de kinderen al in de klas? Is de meester er al?

Ja, de kinderen zitten al aan hun tafeltjes. En de meester is er ook al. Hij staat voor het bord. Mario gaat de klas binnen.

"Goeiemorgen Mario," zegt de meester, "je bent te laat. Ga maar gauw zitten."

Mario gaat zitten en luistert naar de meester. De kinderen hebben een blaadje op hun tafel. Ze gaan schrijven.

"Mario," zegt de meester. "het is negen uur. Je moet naar juffrouw Ine."

Mario staat op. Hij gaat de klas uit.

Hee, wat is dat? Weer kinderen die roepen? Wie doen dat? Mario gaat even kijken. Kijk daar! Een jongen staat op de tafel. En dat meisje! Wat doet ze met die stoel? En kijk, dat boek! Die kinderen zijn stout, zeg! Waar is de juf?

Mario moet nu gauw naar juffrouw Ine. Hij gaat weer een trap op. Hij kijkt nog één keer in een klas. Daar is maar één meisje. De andere kinderen zijn naar gym.

Nu gaat Mario naar juffrouw Ine. Daar zijn al twee kinderen. Van

juffrouw Ine leer je Nederlands.

“Dag Mario,” zegt juffrouw Ine. “Kom maar gauw binnen.”

“Dag juf,” zegt Mario. “Ik wil een spelletje doen.”

“Nee hoor, we gaan eerst werken,” zegt juffrouw Ine. “We gaan tellen. Doe maar mee.”

En Mario telt: “één, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien. Wie niet weg is, is gezien!”

2. het schoolplein

Liedje

koor : Een, twee
Wie doet er mee?
Drie, vier
Wie komt er hier?
Vijf, zes
Loop en spring
Zeven, acht
In de kring
In de kring
Op het plein
Op het plein
Wie moet hem zijn?
Negen, tien, elf
Je bent hem zelf!

De muziek van dit liedje staat op pagina 113.

Dialogoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 8. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 2: het schoolplein.

*

Verteller : Foto 1
De kinderen spelen buiten, op het schoolplein.

*

Verteller : Foto 2
Marloes : Ik ben Marloes.
Ik ben het meisje met de blauwe broek aan.

Louisa : Ik ben Louisa. Zie je de drie kinderen onderaan de bladzijde? Ik ben het meisje in het midden.

*

Verteller : Foto 3

Marloes : Hee, hoe heet je?

Louisa : Louisa.

*

Verteller : Foto 4

Marloes : Oh. Doe je mee, Louisa?

Louisa : Wat doen jullie?

Marloes : Tikkertje.

*

Verteller : Foto 5

Louisa : Wie doen er nog meer mee?

Marloes : Maria.

Louisa : Wie is Maria?

Marloes : Dit is Maria.

*

Verteller : Foto 6

Louisa : Wie is hem?

Marloes : Tik. Jij bent hem.

Louisa : Nee, dat is niet eerlijk.
Jij bent hem.

*

Verteller : Foto 7

Marloes : Okee, we doen het eerlijk.

Iene miene mutte

tien pond grutten

tien pond kaas

iene miene mutte is de baas.

a - f - af!

Zoekspel

Kijk naar bladzijde 8 en 9.

Luister goed en zoek de goede foto.

* Marloes en Maria spelen tikkertje.

* De kinderen spelen buiten, op het schoolplein.

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 10 en 11.

- * Marloes zegt: "Tik, jij bent hem".
- * Marloes zegt: "Dit is Maria".
- * Marloes vraagt: "Hee, hoe heet je?"
- * Marloes vraagt: "Doe je mee tikkertje?"
- * Marloes zegt: "Iene miene mutte".

Aantal foto's: 7

Volgorde van de foto's: **2, 1, 6, 5, 3, 4, 7**

Verhaal bij de praatplaat: SPEELKWARTIER

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 12 en 13. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: speelkwartier.

De kinderen spelen buiten, op het schoolplein. Ruby en Selma zijn aan het hinkelen. Ruby heeft haar rode jurk aan. Selma is aan de beurt. Ze hinkelt en ze telt: "Tien, elf, twaalf." Selma kan heel goed hinkelen. Femke staat te kijken bij het hinkelen. Femke is een vriendin van Selma.

"Mag ik meedoen?" vraagt Femke.

"Ja hoor," zegt Selma. "Heb je een steen?"

Ja, Femke heeft een steen. Die steen moet je op een nummer gooien.

"Hee Ruby, je staat op de lijn!" roept Femke. "En je staat op twee voeten. Dan ben je af!"

"Ach joh, ik kijk alleen naar Selma," zegt Ruby, "ik ben toch niet aan de beurt!"

Ruby heeft opeens geen zin meer in hinkelen. Ze wil niet meer meedoen met Selma en Femke. Ze wil een ander spelletje doen. Ruby kijkt het schoolplein rond. Wat zal ze gaan doen? Zal ze meedoen met touwtjespringen? Nee, ze gaat niet touwtjespringen. Ze wil wel springen, maar ze wil niet het touw draaien. Ruby kijkt naar het klimrek. Hee, daar is Brahim, bovenop het

klimrek. "O ja, dat is leuk," denkt Ruby. "Op het klimrek spelen. Even kijken, wie doen er nog meer mee?" O nee, allemaal grote jongens. Dan wil Ruby niet meedoen.

Hee, wie zijn daar aan het vechten? Die jongens zijn zeker geen vrienden. Mogen ze vechten op het schoolplein? Kijkt de juf of de meester niet?

De juf staat bij de bank. Ze staat bij Suzanne. Suzanne huult. Ze is zeker gevallen.

Kijk, Alex is ook gevallen. Hij wil de voetbal pakken, maar een andere jongen schopt de bal gauw weg. Nee, voetballen wil Ruby ook niet. Bij voetballen moet je hard rennen. En Ruby heeft geen zin om hard te rennen.

"Zal ik dan meedoen met knikkeren?" denkt Ruby. "O nee, ik heb geen knikkers. Mijn knikkers liggen thuis."

"Eigenlijk is hinkelen het leukste spelletje," denkt Ruby. "Ik blijf hinkelen met Selma en Femke."

Trrrrrrr! Daar gaat de bel. De kinderen moeten naar binnen. De pauze is voorbij.

"Jammer," zegt Ruby tegen Femke en Selma. "Zullen we morgen weer gaan hinkelen?"

3. in de klas

Liedje

Water, verf, een kwast en papier,
je handen vies en heel veel plezier
Een kleurtje hier, een spatje daar
en nog is je werk ...
niet echt klaar

Tot de juf komt en zegt
“Wat is dat mooi!
Ga maar goed je handen wassen en ...
prik ‘m op het bord”

Water, verf, een kwast en papier,
je handen vies en heel veel plezier

Dialoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 14. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 3: in de klas.

- Samira : Ik ben Samira. Zie je mij op foto 4?
Ik laat mijn tekening aan de juf zien.
- Juf : Ik ben de juf.
Op foto 4 kijk ik naar de tekening van Samira.
- *
- Verteller : Foto 1
De kinderen maken een tekening met verf.
- *
- Verteller : Foto 2
Kijk, Samira heeft ook een tekening gemaakt.

*

Verteller : Foto 3
Samira : Juf, ik ben klaar.
Juf : Kom maar hier.

*

Verteller : Foto 4
Juf : Laat maar eens zien.
Samira : Kijk juf.
Juf : O, dat is mooi, zeg!
Wie is dit?

Samira : Mijn moeder.
Juf : O ja, ik zie het.

*

Verteller : Foto 5
Samira : Juf, mag ik mijn handen wassen?
Juf : Ja, ze zijn vies, zeg.
Was ze maar gauw.

*

Verteller : Foto 6
Samira : Brr, wat is het water koud.

*

Verteller : Foto 7
Juf : Heb je al opgeruimd?
Samira : Nee, nog niet.
Juf : Ik zie het.
Je kwasten liggen nog op tafel.
Samira : Moeten de kwasten in de pot?
Juf : Ja, zet ze maar in de pot.

Samira : Ik ben klaar, juf.

*

Verteller : Foto 8
Samira : Juf, mag ik naar de wc?
Juf : Ja, dat is goed.
Ga maar.

*

Verteller : Foto 9
Kijk, Samira gaat naar de wc.

Zoekspel

Kijk naar bladzijde 14 en 15.

Luister goed en zoek de goede foto.

- * Samira zegt: “Juf, ik ben klaar”.
- * De juf zegt: “O, dat is mooi, zeg!”
- * De kinderen maken een tekening met verf.
- * Samira heeft ook een tekening gemaakt.
- * Samira zegt: “Brrr, wat is het water koud”.
- * Samira vraagt: “Juf, mag ik mijn handen wassen?”

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 16 en 17.

- * Samira gaat naar de wc.
- * Samira vraagt: “Moeten de kwasten in de pot?”
- * Samira vraagt: “Juf, mag ik naar de wc?”

Aantal foto's: 9

Volgorde van de foto's: **3, 4, 1, 2, 6, 5, 9, 7, 8**

Verhaal bij de praatplaat: EEN RARE KLAS

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 18 en 19. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: een rare klas.

Nora ligt op de grond. Ze leest een boek. Een erg leuk boek. Nora leest en leest maar. Ze kijkt niet rond in de klas. Ze kijkt alleen maar in haar boek. Het boek gaat over kinderen die op school zijn. In die klas in het boek is alles heel raar. Luister maar, dit leest

Nora over die rare klas.

In die klas zit Marvin. Marvin zit niet te schrijven of te lezen. Hij is ook niet aan het tekenen of verven. Marvin zit te eten!

“Mmmm, lekkere frietjes,” zegt Marvin. “Ik eet alleen nog frietjes. Brood en appels wil ik niet meer.”

Er zijn ook dieren in die klas. Een ezel, een kip en vogels. De ezel leest voor uit een boek: “Iaa, iaa, iaa!” De kinderen verstaan er niets van.

Niels luistert niet naar de ezel. Hij zoekt zijn tekening. Een mooie tekening van vogels en planten. Niels is die tekening kwijt. Hij kijkt heel goed in de prullenbak, maar ...

“Help, help!” Niels is in de prullenbak gevallen. Nu staat hij op zijn hoofd in de prullenbak en hij kan er niet meer uit. “Yvonne, help!”

Maar Yvonne komt hem niet helpen. Ze zit net zo fijn, met haar voeten op de tafel. Jammer voor Niels. Nu moet hij alleen uit de prullenbak komen.

De juf komt hem ook al niet helpen. Zij staat bij het prikbord. Ze wijst iets aan op een plaat, maar de kinderen kijken niet. Sabine kan het prikbord niet eens zien. Ze is bovenop de kast geklommen. Ze zingt een liedje. Ze zingt over haar hoedje:

“Eén twee drie vier, hoedje van papier.”

Aisha speelt bij de kraan. Ze wast haar handen niet, maar ze spuit water op de tafel. Alle letterdozen worden nat. Aisha wil Danny ook nat spuiten.

Danny ziet het niet. Hij slaapt. Hij wordt niet wakker van het water spuiten van Aisha. Hij wordt niet wakker van het zingen van Sabine. Hij slaapt ook door als Mustafa - boem - omvalt met zijn stoel. Danny slaapt ook nog als Kim op de tafel staat te springen: bonk, bonk, bonk.

Danny wordt pas wakker als de bel gaat: trrrrrr!

“Hè bah, moet ik nu al naar school?” zegt Danny.

Alle kinderen lachen. “Ha, ha die Danny. De school gaat al uit. We gaan naar huis.”

Nora doet haar boek dicht. “Dat is een rare klas,” denkt ze. “En wat zijn die kinderen stout. In een boek kan dat wel. Maar hier in onze klas kan dat niet. Of wel?”

4. naar huis

Liedje

kind a : Ik woon daar
kind b : Ik woon daar
kind c : Ik woon daar
in een huis op het plein
Kijk, daar bij dat gordijn
in een huis met een bel
DINGDONG
Daar woon ik

kind b : Ik woon daar
kind c : Ik woon daar
kind a : en ik daar
in een huis met een tuin
en de muren zijn bruin
in een huis met een bel
TRRRRRR
Daar woon ik

kind b : Ik woon daar
kind a,c : Waar, waar, waar?
kind b : Ik woon daar
in een huis met een mat
en een hond en een kat
in een huis met een bel
TINGELINGELING
Daar woon ik

kind b : Ik woon hier
kind a : Ik woon daar
kind c : Ik woon daar

kind a,b,c : Hoi
dan wonen we vlak bij elkaar!

De muziek van dit liedje staat op pagina 114

Dialogoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 20. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 4: naar huis.

Omar : Ik ben Omar. Je ziet mij op foto 3.
Ik ben de jongen met de zwarte jas en de zwarte broek aan.

Ik heb een rugzak.

Joost : Ik ben Joost. Op foto 3 loop ik naast Omar.
Ik heb een blauw jasje aan.

*

Verteller : Foto 1
De school gaat uit.
Omar komt naar buiten.

*

Verteller : Foto 2
Kijk, er komen nog meer kinderen naar buiten.

*

Verteller : Foto 3
Joost : Waar ga je heen?
Omar : Naar huis.

*

Verteller : Foto 4
Joost : Moet je die kant op?
Omar : Ja.
Joost : Ik ook.

*

Verteller : Foto 5
Joost : In welke straat woon je?
Omar : Ik woon hier, in de Houtmanstraat.
En jij?
Joost : In de Oeverstraat.

*

Verteller : Foto 6
Joost : Woon je hier , op nummer twaalf?
Omar : Ja.

Op welk nummer woon jij?

Joost : Op nummer achttien.

*

Verteller : Foto 7

Joost : Woon je boven of beneden?

Omar : Boven.
En jij?

Joost : Ik ook.
Is het een groot huis?

Omar : Ja hoor.

*

Verteller : Foto 8

Joost : Kom je spelen, straks?

Omar : Waar?

Joost : Nou, gewoon hier buiten.

Omar : Dat is goed.
Tot straks, dag.

Joost : Dag.

*

Verteller : Foto 9
Omar is al thuis en Joost gaat ook naar huis.

Zoekspel

*Kijk naar bladzijde 20 en 21.
Luister goed en zoek de goede foto.*

* Joost vraagt: "Waar ga je heen?"

* Omar komt naar buiten.

* Kijk, er komen nog meer kinderen naar buiten.

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 22 en 23.

* Joost vraagt: "Woon je hier, op nummer 12?"

* Omar is al thuis en Joost gaat ook naar huis.

* Omar zegt: "Ik woon hier, in de Houtmanstraat."

* Joost vraagt: "Woon je boven of beneden?"

* Joost vraagt: "Moet je die kant op?"

* Joost vraagt: "Kom je spelen, straks?"

Aantal foto's: 9

Volgorde van de foto's: 3, 1, 2, 6, 9, 5, 7, 4, 8

Verhaal bij de praatplaat: VERHUIZEN

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 24 en 25. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: verhuizen.

"Waar zijn mijn rolschaatsen?" Emine gaat zoeken. Zitten de rolschaatsen in de rode doos? Nee, daar zitten ze niet in. Emine kijkt ook onder het blauwe tafeltje, onder de grote stoel met de televisie en in de doos met boeken. Er staan ook zoveel spullen op de stoep. Die spullen moeten naar binnen. Emine en haar familie zijn aan het verhuizen. Eerst woonden ze in een ander huis. Nu gaan ze in deze straat wonen. Het raam van hun huis staat open. Emine gaat op twee hoog wonen.

In hun oude huis moesten ze eerst alles inpakken. Toen kwam de verhuisauto. Alle spullen moesten in de verhuisauto en die reed naar hun nieuwe huis. Nu staat de verhuisauto op de stoep bij hun nieuwe huis. De mannen brengen alles naar binnen.

Emine vindt het best leuk bij het nieuwe huis. Er is een fijne brede stoep. "Hier kan ik goed rolschaatsen," denkt Emine. "Waar zijn mijn rolschaatsen nou?" Ze zoekt nog eens goed in de rode doos, maar de rolschaatsen zitten er niet in.

Opeens ziet Emine de pot liggen. De pot van een plant. De pot is gevallen en nu is hij kapot. Er liggen een heleboel kleine stukjes. "Daar ga ik mee tekenen," zegt Emine. "Ik ga een hinkelbaan maken. Doe je mee, Meral?" Meral is haar zusje. Maar Meral wil niet meedoen. Ze gaat de trap op. Ze wil boven gaan kijken in hun nieuwe huis.

Op de trap zit Hamid. Hamid is nog klein. Hij is pas twee jaar. Hamid heeft een auto. Een mooie gele auto met rode wielen en een rood stuur. Hamid speelt nu niet met zijn auto. Hij wil kijken.

Die grote verhuisauto vindt hij heel mooi.
De moeder van Hamid staat ook bij de trap. Ze heet Rachida.
“Pas op, Rachida! Pas op voor de emmer!” Dat roept de buurvrouw boven achter het raam. Maar dat kun je buiten niet horen.
De man bij het raam laat de emmer met water vallen. Het water valt over Rachida heen. Splats! Nu is ze nat. En de man heeft geen water meer. Hoe moet hij nu de ramen schoon maken?
Niko woont ook in deze straat. Hij woont op één hoog, bij de lantaarnpaal. Niko heeft de verhuisauto gezien, en Emine en Meral. Hij gaat kijken bij de spullen op de stoep. Hee, een doos is open. Er zitten boeken in. Niko kijkt in de doos. “Ha, dat is een leuk boek, over Donald Duck. Dat wil ik even lezen.” Niko pakt het boek uit de doos. Niemand ziet het. “Ik breng het straks wel terug,” denkt Niko. Zachtjes loopt hij weg met het boek.
“Hola,” hoort Niko opeens. Hij schrikt en laat het boek vallen.
“Ja, ho rustig aan! Pas op voor het raam!” Dat roept de man in de verhuisauto. Hij ziet Niko niet met het boek, want hij kijkt naar de koelkast. Die hangt aan een touw. Twee mannen trekken aan het touw en zo hijsen ze de koelkast voorzichtig naar boven. Dat is makkelijk, dan hoeven ze de koelkast niet de trap op te dragen.
“Pas op mijn raam!” roept mevrouw Van Oosten. Ze komt net thuis, met de fiets. Mevrouw Van Oosten woont bij dat raam. Ze kijkt een beetje bang naar de koelkast. “Oeioei, als die maar niet door mijn raam gaat.” Maar het gaat goed. De koelkast komt netjes boven in het huis van Emine en Meral en het raam van mevrouw Van Oosten is niet kapot.

5. bezoek

Liedje

Weet je, ik krijg bezoek
Juf komt langs, leuk hè
Morgen komt ze
Mijn vader is dan ook thuis, fijn hè!

M'n kamer opruimen
Het moet netjes zijn
M'n broertje kan dat niet
Hij is nog te klein
Want morgen komt juf
De juf van mijn school
Dat vind ik fijn

Ze heeft me gezegd
dat ze komt om half twee
M'n moeder zet dan vast wel thee
Ja, morgen komt juf
De juf van mijn school
Dat vind ik fijn

Dialoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 26. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 5: bezoek.

Gülay : Ik ben Gülay. Zie je mij op foto 1?
Ik doe de deur open voor mijn juf.
Juf : Ik ben de juf. Je ziet mij ook op foto 1.
Ik ga op bezoek bij Gülay.

Moeder : Ik ben de moeder van Gülay.
Je ziet mij op foto 6.

Vader : Ik ben de vader van Gülay.
Je ziet mij ook op foto 6.

Verteller : Kijk nu weer naar bladzijde 26.
*

Verteller : Foto 1
Gülay : Dag juf.
Juf : Dag Gülay.
*

Verteller : Foto 2
Gülay : Komt u binnen, juf.
Juf : Ja, wacht even.
Ik zet mijn schoenen en mijn tas hier neer.
*

Verteller : Foto 3
Juf : Dag mevrouw Gün.
Ik ben de juf van Gülay.
Moeder : Dag mevrouw.
Wilt u thee?
Juf : Alstublieft.
*

Verteller : Foto 4
Gülay : Kijk juf, dit is mijn zusje.
Juf : Hoe heet ze?
Gülay : Nihal.
Juf : Heb je nog meer zusjes?
*

Verteller : Foto 5
Gülay : Nee, ik heb alleen nog een broertje.
Juf : En hoe heet hij?
Gülay : Murat.
Kijk, dit is Murat.
*

Verteller : Foto 6
Juf : Je vader ken ik nog niet.
Gülay : Dit is mijn vader.
Juf : Dag meneer.
Vader : Dag mevrouw.
*

Verteller : Foto 7
Gülay : Komt u hier naast mij zitten?

Juf : Ja, dat is goed.
 *
 Verteller : Foto 8
 Juf : Heb je nog meer familie in Nederland?
 Gülay : Nee, ze zijn allemaal in Turkije.
 Kijkt u maar.
 *
 Verteller : Foto 9
 Juf : Ah, daar is de thee. Lekker!
 Moeder : Alstublieft, mevrouw.
 Juf : Dank u wel, mevrouw.

Zoekspel

*Kijk naar bladzijde 26 en 27.
 Luister goed en zoek de goede foto.*

* Juf zegt: "Ik zet mijn schoenen en mijn tas hier neer."

* Gülay zegt: "Kijk juf, dit is mijn zusje."

* Moeder vraagt: "Wilt u thee?"

* Gülay zegt: "Dag juf."

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 28 en 29.

* Gülay zegt: "Dit is mijn vader."

* Daar is de thee!

* Gülay zegt: "Ik heb alleen nog een broertje."

* Gülay en de juf kijken naar de foto's in het boek.

* De juf zit naast Gülay.

Aantal foto's: 9

Volgorde van de foto's: 2, 4, 3, 1, 6, 9, 5, 8, 7

Verhaal bij de praatplaat: THUIS

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 30 en 31. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: thuis.

Op deze plaat zie je huizen. De muur van de huizen zie je niet. Zo kun je naar binnen kijken. We gaan er een zoekplaat van maken. Ik vertel iets over elke kamer. Luister maar goed en zoek de goede kamer.

Ik zie jassen hangen aan de kapstok. Er staan schoenen onder. Als je van buiten komt, dan ga je hier naar binnen. Er is een deur en een trap. Dit is een hal.

Met de trap kun je naar boven. Je bent dan op de eerste verdieping. Daar is nog een trap, daarmee kom je op de tweede verdieping. Daar is een kast. Aan de kast hangen kaarten. Is dat een prikbord? Dit is ook een hal.

Ik zie een kamer waar niet veel in staat. Wel hangt er een kleed aan de muur. En er is een wastafel. Daar kun je je wassen. Er staat ook een bed. Het is dus een slaapkamer.

Ik zie een kamertje met een gordijn. Het gordijn is open. Er staat een jongen onder de douche. Hij wast zijn haar. De handdoek hangt al klaar. Daarmee kan hij zich straks afdrogen. Dit is een badkamer.

Ik zie een kamertje met een klein raampje. Het raampje staat open. Een jongen trekt de w.c. door. Dit is een toilet.

Ik zie een kamer met een grote bank. Er hangen dingen aan de muur. Er zitten twee mensen in de kamer. Ze praten met elkaar. Straks gaan ze thee drinken. De thee staat al klaar. En er staan een heleboel glazen. Komt er bezoek? Dit is een huiskamer.

Ik zie weer een slaapkamer. Er zijn twee bedden boven elkaar. Dat heet een stapelbed. Een meisje speelt op haar blokfluit. Haar zus ligt in het bovenste bed. Kan ze wel goed slapen?

Ik zie een kamer met een groot bed. Het gordijn is dicht. En wat staat daar op de vloer van deze slaapkamer?

Ik zie nog een huiskamer met een bank. Er staan ook twee stoelen

en een tafel en er staat een grote kast. De gordijnen zijn dicht. Zie je de kachel? Het is vast lekker warm in de kamer. De lamp in de hoek is niet aan. Op de kast staat ook een lamp. Is die wel aan? Er zijn twee mensen in de kamer. Ze kijken t.v.

Ik zie weer een kamer met een bank. Op die bank zit niemand. In een stoel zit een meisje. Ze leest een boek. Aan de muur zijn planken met boeken en poppen erop. Op de vloer ligt een kleed. Er staat een kast met laatjes. Er is ook een meisje met een koffertje. Komt ze logeren? Er is een bed op de grond. Dit is een kinderkamer.

Ik zie nu heel veel kastjes. Een man gaat theezetten. Hij pakt de ketel met water van het gas. Hij gaat het water in de rode theepot doen. Is de ketel niet heet? Zie je de koelkast? Het gasstel staat er bovenop. Er is ook een kraan en aan de muur hangt een klok. Dit is een keuken.

Nu zijn bijna alle kamers aan de beurt geweest. Er is nog één kamer over. Daar zit een man op de bank. Hij heeft een glas in zijn hand. Op de planken aan de muur staan veel boeken, een radio en een platenspeler. De t.v. staat aan. De man zit in zijn huiskamer.

Zo, nu hebben we alle kamers gezien.

6. gym

Liedje

kind a : Ik zwem met mijn schoenen aan
koor : Nee o nee!
kind b : Ik zwem met mijn sokken aan
koor : Nee o nee!
kind c : Ik zal met mijn kleren aan
onder deze douche gaan staan
koor : Nee o nee!
o nee o nee o nee!
Als we naar het zwembad gaan
doe dan een bikini aan
Ga je mee?

kind b : Pfff... ik hou toch mijn sokken aan
koor : Nee!

De muziek van dit liedje staat op pagina 115.

Dialogoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 32. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 6: gym.

Peter : Ik ben Peter. Je ziet mij op foto 1.
Ik maak mijn schoen los.
Sinan : Ik ben Sinan. Je ziet mij ook op foto 1.
Ik heb zwarte kleren aan.
Juf : Ik ben de juf. Je ziet mij op foto 4.
Ik sta bij de deur.

*

Verteller : Foto 1
De kinderen zijn in de kleedkamer.
Ze kleden zich uit, want ze gaan gymmen.

*

Verteller : Foto 2
Peter : Hee, van wie is deze schoen?
Sinan : O, van mij. Geef hier, joh.

*

Verteller : Foto 3
Peter : Vang je hem?
Sinan : Ja, gooi maar.

*

Verteller : Foto 4
Juf : Zeg, jullie gooien toch niet met schoenen, hè?
Zijn jullie klaar?
Sinan : Ik krijg mijn veter niet los.

*

Verteller : Foto 5
Juf : Zal ik even helpen?
Sinan : Ja, graag.
Juf : Zo, trek maar vlug je gymkleren aan.

*

Verteller : Foto 6
Sinan : Juf, ik ben mijn gymbroek vergeten.
Juf : Hè, wat vervelend.
Sinan : Mag ik in deze broek meedoen?
Juf : Nou, voor deze keer dan.

*

Verteller : Foto 7
Juf : Trek je wel je trui uit?
Sinan : Ja.

*

Verteller : Foto 8
Sinan trekt zijn trui uit.

*

Verteller : Foto 9
Juf : Schiet een beetje op. We beginnen hoor!
Sinan : Ja, ik kom zo.

Zoekspel

*Kijk naar bladzijde 32 en 33.
Luister goed en zoek de goede foto.*

- * De juf komt de kleedkamer binnen.
- * Peter vraagt: "Hé, van wie is deze schoen?"
- * Peter gooit de schoen naar Sinan.
- * De kinderen kleden zich uit, want ze gaan gymmen.

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 34 en 35.

- * De juf zegt: "Schiet een beetje op. We beginnen, hoor!"
- * De juf maakt de veter van Sinan los.
- * Sinan trekt zijn trui uit.
- * Sinan zegt: "Juf, ik ben m'n gymbroek vergeten."
- * De juf zegt: "Trek je wel je trui uit?"

Aantal foto's: 9

Volgorde van de foto's: **4, 2, 3, 1, 9, 5, 8, 6, 7**

Verhaal bij de praatplaat: ZWEMMEN

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 36 en 37. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: zwemmen.

Eva zit op de rand van het zwembad. In haar nieuwe bikini. Haar nieuwe rode bikini. Hij is net nieuw. Eva heeft hem zelf uitgekozen.

"Ik ga niet in het water," denkt Eva. "Dan ziet niemand mijn bikini."

Eva kijkt rond. De meeste meisjes hebben geen bikini. Die hebben een badpak.

Een bikini is veel mooier, vindt Eva. Zou Geert haar zien? Maar Geert ziet niks. Die is druk bezig met de band. Rens wil de band afpakken, maar Geert houdt hem goed vast.

“Nathalie! Nathalie!” roept Eva.

Heeft Nathalie haar al gezien? Nathalie is haar vriendin. Die heeft een grijs badpak. Grijs! Dat vindt Eva niet mooi.

Maar Nathalie heeft geen tijd om te kijken. Nathalie heeft zwemles. Ze moet haar diploma halen.

Eva kijkt wie er nog meer zwemles hebben. Hee, dat is leuk. Jaap en Ruud hebben allebei een rode zwembroek. En Merelyne, Nicky en André, die hebben alledrie groene zwemkleren aan.

Eva kijkt weer naar Nathalie. Ze weet het wel, hoor: Nathalie vindt de zwemles niet leuk. Ze durft niet goed in het diepe. Het water is zo koud en het prikt in haar ogen. En op haar rug zwemmen vindt ze moeilijk. Soms doet haar been pijn.

En er is ook veel lawaai in het zwembad, vindt Eva. De badmeester schreeuwt zo hard. Daar begint hij weer.

“Opletten, Nathalie. Let op je benen.

Voorzichtig, Ruud. Niet zo snel. Je raakt de lijn.

Goed zo, Merelyne, dat gaat mooi.

Nicky, doe die benen eens dicht. Je lijkt wel een kikker. En houd je plankje goed vast.

Zo gaat het goed, Nathalie, prima.

Ruud, kijk je uit!

Buik omhoog André, bips omhoog! Je ligt niet recht.

Doorzwemmen Jaap, niet stoppen. Dan ga je kopje onder.”

Eva kijkt nog eens rond. Zij heeft haar diploma al. Zij mag spelen. Lekker van de glijbaan, net als Katja. Je vriendje in het water gooien, spelen met de bal of met de band. Of duiken, maar dat durft Eva niet zo goed.

Daar roept de badmeester weer.

“Jongens! Meisjes!

Luister jij ook, Jaap?

Allemaal naar de kant komen.

De tijd is om.

Iedereen gaat douchen, afdrogen en aankleden!

En: niet hollen in het zwembad, niet gillen in de kleedkamer, niet op de banken klimmen, geen kleren laten liggen.

En nu... vooruit, wegwezen! Tot de volgende week!”

Eva en Nathalie lopen samen naar de kleedkamer.

“Bah, ik kreeg steeds water in mijn mond,” zegt Nathalie. “Wat smaakt dat vies. En mijn badpak zit zo strak. Stom badpak. Ik wou dat ik mijn diploma had. Dan krijg ik ook een bikini. Dat heeft mijn moeder beloofd.”

“Wat voor kleur neem je dan?” vraagt Eva.

Nathalie denkt na. Zou ze een rode nemen, net als Eva? Of paars, net als het badpak van Joyce? Een witte is ook mooi. Ja, wit is mooi. Nee, toch maar niet. Nathalie wil een gele. Geel, dat is echt een mooie kleur.

“Ik wil een mooie, gele bikini,” zegt ze, “met hele dunne bandjes. En...met een strikje.”

7. bij de schooldokter

Liedje

kind 1 : Daar is de dokter
koor : Dag dokter
kind 2 : Ik ben de dokter
koor : Dag dokter
kind 2 : Ik kom kijken naar je benen
naar je buik en naar je oren
Kun je wel goed zien?
Kun je wel goed horen?
Je bent bang, hè, voor de dokter?
koor : Niks van waar
kind 2 : Dan krijg je nu een prikje
koor : Au!!!!!!!
kind 2 : en klaar!

De muziek van dit liedje staat op pagina 116.

Dialogoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 38. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 7: bij de schooldokter.

Schooldokter : Ik ben de schooldokter. Je ziet mij op foto 1.
Ik sta bij de deur.
Hans : Ik ben Hans. Zie je mij op foto 1?
Ik zit op de bank.
Achmed : Ik ben Achmed. Je ziet mij ook op foto 1.
Ik heb een rood broekje aan.

*

Verteller : Foto 1

Achmed is bij de schooldokter geweest.
Hij vertelt aan Hans wat de dokter gedaan heeft.

Schoolarts : Zo Achmed, tot de volgende keer.

Hans : Was het eng?

Achmed : Nee hoor.

Hans : Wat doet ze allemaal?

*

Verteller : Foto 2

Achmed : Ze kijkt naar je ogen en naar je oren.

Eerst moet je één hand voor je ogen doen.

Kijk, zo.

En dan moet je de schooldokter nadoen met
het vorkje.

Hans : En dan?

Achmed : En dan je hand voor je andere oog.

Hans : En dan, wat gebeurt er dan?

Achmed : Dan kijkt ze met een lampje in je oren.

En dan krijg je een koptelefoon op.

En als je piep hoort, doe je je hand omhoog.

Kijk, zo.

*

Verteller : Foto 3

Hans : En dan?

Achmed : Dan moet je hard blazen, op je hand
en dan kijkt ze naar je buik.

Hans : En dan?

Achmed : Dan moet je je tong uitsteken en moet je AA
zeggen.

*

Verteller : Foto 4

Hans : En wat gebeurt er dan?

Achmed : Dan moet je op de weegschaal staan.
Dan kijkt ze hoe zwaar je bent.

Hans : En dan?

Achmed : Dan moet je onder de meetlat gaan staan.
En dan kijkt ze hoe lang je bent.

*

Verteller : Foto 5

Hans : En dan?

Achmed : Dan moet je een plas doen.

Hans : In een po of in een flesje?

Achmed : In een po.

Hans : En dan?

Achmed : Dan luistert ze naar je buik en naar je rug
met een rond ding.
Dan moet je diep zuchten.

*

Verteller : Foto 6
Hans : En wat gebeurt er dan?
Achmed : Dan krijg je een prik.
Hans : Brr. Doet dat pijn?
Achmed : Ja, een beetje.
Hans : En dan?
Achmed : Dan krijg je een pleister.
Kijk, hier.
En dan krijg je een sportkaart.
Dan ben je klaar.

Zoekspel

Kijk naar bladzijde 38 en 39.

Luister goed, en zoek de goede foto.

* Achmed zegt: "Eerst moet je één hand voor je ogen doen."

* De schooldokter zegt: "Zo Achmed, tot de volgende keer."

Sla nu de bladzijde om en kijk naar bladzijde 40 en 41.

* Achmed zegt: "Dan moet je je tong uitsteken."

* Achmed zegt, dat de dokter kijkt hoe lang je bent."

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 42 en 43.

* Achmed zegt: "Dan krijg je een prik."

* Achmed zegt, dat de dokter naar je buik luistert met een rond ding."

Aantal foto's: 6

Volgorde van de foto's: 2, 1, 3, 4, 6, 5

Verhaal bij de praatplaat: BIJ DE TANDARTS

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 44 en 45. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: bij de tandarts.

“Weet je wat ik vannacht gedroomd heb?,” zegt Remco tegen Stefan. “Ik droomde dat ik naar de tandarts ging. Niet naar een gewone tandarts, hoor. Nee, naar een heel rare tandarts. Die tandarts had een heel grote kamer. Ik lag in zo’n stoel die omhoog en omlaag kan en jij zat naast me.”

“Nou, dat vind ik helemaal niet raar,” zegt Stefan. “Dat kan best.” “Stil nou,” zegt Remco, “ik ben nog niet klaar met vertellen. De droom ging nog verder.

De tandarts was heel aardig.

“Zo Remco, doe je mond maar eens wijd open,” zei hij.

“Wat gaat u doen?” vroeg ik.

“Helemaal niets,” zei de tandarts. “Ik ga alleen maar in je mond kijken. En als je klaar bent, krijg je een grote zak met snoepjes, net als Maarten.”

Maarten was al klaar en zat naast de tandarts lekker te snoepen. Achter de tandarts stond een dik nijlpaard. Hij zei dat hij kiespijn had en deed zijn grote mond al wijd open.

“Op je beurt wachten,” zei de tandarts. “Ga jij eerst maar eens naar de poetsles. Maar pas op, niet op het bankje gaan zitten. Daar ben jij veel te dik voor.”

Ik wilde eigenlijk ook wel naar de poetsles, want daar was het heel gezellig. Maar ik mocht niet. Ik moest de hele tijd in de stoel blijven zitten.

Bij de poetsles was een slang met een brilletje op.”

“Dat kan toch niet,” roept Stefan. “Een slang kan toch niet tanden-poetsen!”

“Nee,” zegt Remco, “maar het was een droom en in een droom kan dat wel. De juf van de poetsles deed voor hoe je je tanden moet poetsen. Met een grote tandenborstel en grote tanden.

Twee meisjes op de bank deden erg hun best om hun tanden goed te poetsen. Maar er waren ook kinderen die niet goed hun best deden. Zij keken niet naar de juf. Een meisje verfde de muur met tandpasta. En een jongen poetste zijn schoenen met een tandenborstel.

Er was ook een clown bij de poetsles. De clown zuchtte diep. Hij

wilde zo graag in de stoel, maar hij moest maar poetsen en poetsen en poetsen.

“Mag ik nu uit de stoel?,” vroeg ik aan de tandarts. Maar de tandarts was opeens niet meer zo aardig.

Hij keek heel boos. “Nee natuurlijk niet,” zei hij. “Je moet de hele dag in de stoel blijven zitten, want ik moet nog tien gaatjes vullen en vijf kiezen trekken! En omdat je zulke slechte tanden hebt, krijg je ook geen snoepjes.” Ik werd zo bang van die boze tandarts dat ik ervan moest huilen.

Maar toen hoorde ik mijn moeder roepen: “Wakker worden! Het is zeven uur. Tijd om op te staan.” Wat was ik blij! Gelukkig had ik alleen maar gedroomd over die tandarts.”

“Dat was toch wel een hele rare tandarts,” zegt Stefan.

“Ja,” zegt Remco, “en weet je wat ook raar was? Toen ik naar school ging, zei mijn moeder: “Kom je vanmiddag uit school vlug naar huis? We moeten naar de tandarts.”

“O jee mam,” zei ik. “We gaan wel naar de gewone tandarts, hè?” Ik vertelde aan mijn moeder wat ik had gedroomd. Mijn moeder moest er erg om lachen.

“Ja hoor,” zei ze, “we gaan naar de gewone tandarts. Daar zijn geen dieren ... en geen snoepjes.”

8. op straat

Liedje

koor : Voetballen, voetballen
ga je mee voetballen?
Ga je mee voetballen?
Niet op de straat
(rrrrrrrrrrrr)
Niet op de straat

Voetballen, voetballen
ga je mee voetballen?
Ga je mee voetballen?
Niet op de stoep
(bweuuuu....)
Allemaal poep

Voetballen, voetballen
ga je mee voetballen?
Ga je mee voetballen?
Kijk nou toch uit
(toetttttt)
Kijk nou toch uit!

Voetballen, voetballen
waar gaan we voetballen?
Waar gaan we voetballen?

kind : Daar in het groen!
koor : (Jaaaaaaah.....)
Dat gaan we doen!

De muziek van dit liedje staat op pagina 117.

Dialogoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 46. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 8: op straat.

Imbran : Ik ben Imbran. Je ziet mij op foto 1.
Ik ben de jongen met de blauwe jas en de witte schoenen.

Isa : Ik ben Isa. Je ziet mij ook op foto 1.
Ik loop in het midden.

Mustafa : Ik ben Mustafa. Op foto 1 zie je mij achter de bal aanrennen. Ik heb geen jas aan.

*

Verteller : Foto 1

Imbran : Pak hem, Mustafa!

Isa : Hee kijk uit, hij rolt onder een auto!

Mustafa : Waar is hij?

*

Verteller : Foto 2

Isa : Daar, onder die groene auto.

Imbran : Je kunt hier ook nooit voetballen.

Mustafa : Zullen we naar het landje van Ome Kik gaan?

Imbran : Waar is dat?

*

Verteller : Foto 3

Mustafa : Daar de straat oversteken en dan rechtdoor.

Imbran : Okee.

Isa : Wacht, ik pak mijn fiets.

Imbran : Mag ik achterop?

*

Verteller : Foto 4

Isa : Nee, dat kan niet.

Imbran : O, je band is zacht.

*

Verteller : Foto 5

Imbran : Nou, dan gaan we lopen.

*

Verteller : Foto 6

Mustafa : Zullen we hier oversteken?

Isa : Nee, daar bij die stoplichten.

*

Verteller : Foto 7

Mustafa : Kom mee, er komt niks aan.

Imbran : Nee joh, even wachten.
Het licht staat op rood.

*

Verteller : Foto 8
Isa : Ja, groen. Kom op, oversteken.
Imbran : Hoe moeten we nu?
Mustafa : Hier rechtdoor.

*

Verteller : Foto 9
Imbran : O, is het hier.
Mustafa : Okee, wie gaat op doel?

*

Verteller : Foto 10
De jongens zijn aan het voetballen.
Op de tekening erboven zie je een plattegrond.
Zie je de rode lijn?
Zo hebben de jongens gelopen.

Zoekspel

*Kijk naar bladzijde 46 en 47.
Luister goed en zoek de goede foto.*

* De bal ligt onder de auto.

* Imbran zegt: "O, je band is zacht."

* Mustafa zegt hoe ze moeten lopen naar het voetbalveldje.

* Isa loopt naast zijn fiets.

* Mustafa rent achter de bal aan.

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 48 en 49.

* Het stoplicht staat op rood.

* Isa zegt: "Ja, groen. Kom op, oversteken."

* Isa zegt, dat ze beter bij de stoplichten over kunnen steken.

* Mustafa staat in het doel.

* De jongens zijn op het voetbalveldje.

Aantal foto's: 10

Volgorde van de foto's: 2, 4, 3, 5, 1, 7, 8, 6, 10, 9

Verhaal bij de praatplaat: EEN KRUISPUNT

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 50 en 51. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: een kruispunt.

“Hè bah”, denkt Ludy. Ludy staat op het balkon van haar kamer. Ze mag niet naar buiten van haar moeder. Ludy heeft straf. Ze was gisteren zo maar de straat opgerend. Achter haar bal aan. Nu mag ze vandaag niet buiten spelen. “Bah, binnen blijven, niks aan,” denkt Ludy. Ze wil juist zo graag gaan fietsen.

Aan de overkant van de straat spelen Nina en haar broertje Tim. Nina heeft pas een nieuwe step. Een mooie rode step. Tim is nog klein. Hij heeft een fietsje met drie wielen, een driewieler.

“Nina,” roept Ludy. “Nina, ik kan niet komen. Ik mag niet buiten spelen.” Maar Nina hoort haar niet, want het is druk op straat en de auto's en de tram maken veel lawaai.

“Kijk uit!” gilt opeens iemand. O jee, Ludy ziet het al. Dat is Hanneke. Die is gevallen, met haar fiets.

“Kun je niet uitkijken?” roept Hanneke boos tegen Patrick. “Jij rent zo maar de straat op.”

“Ja maar”, zegt Patrick, “mijn bal. Mijn bal rolde de weg op.” Maar Hanneke is nog steeds boos. Ze staat op.

“Moet je mijn boeken zien, en mijn schriften! Alles ligt op straat. En kijk mijn fiets eens. Het stuur staat scheef. Het zadel is vies. Misschien is mijn fiets wel stuk!”

Ludy kijkt naar Hanneke. Zou Hanneke zich pijn gedaan hebben? En Patrick? Die ligt nog op straat. Dat is wel gevaarlijk, want er komt al een auto aan. Gelukkig moet die auto stoppen voor het zebrapad. Twee kinderen steken vlug over. En Patrick kan gauw weer opstaan.

Opeens hoort Ludy zingen en roepen. Wie doen dat nou? Ze ziet het al. Daar komt een grote groep mensen aan. De voorsten

hebben een groot spandoek bij zich. En iemand houdt een bord omhoog. Het zijn allemaal mensen uit de buurt. Ludy probeert te verstaan wat ze roepen.

“Geen auto’s op de stoep. Wij zijn tegen!
Geen brommers op de stoep. Wij zijn tegen!
Geen hondepoep op de stoep. Wij zijn tegen!
Geen vrachtwagens in onze straat. Wij zijn tegen!
Geen getoeter in onze straat. Wij zijn tegen!
Geen troep op de stoep. Geen lawaai in de straat.”

De groep mensen wil oversteken, maar dat gaat zomaar niet. Een politieagent houdt ze tegen.

“Ho, ho, dames en heren. Ieder op zijn beurt. Eerst mag de tram. Dan mag die rode postauto. En dan zijn jullie aan de beurt.” Daar beginnen die mensen alweer te roepen: “Geen troep op onze stoep. Geen lawaai in onze straat.” Twee jongens zijn in een stoplicht geklommen. Ze beginnen ook al mee te roepen: “Geen hondepoep op de stoep. Geen troep op de stoep.”

Ludy wil ook wel meedoen. “De stoep is toch voor de kinderen,” denkt ze. “Om te kunnen stappen, net als Nina. Of om op een driewielertje te rijden, net als Tim. Of om te voetballen, net als die twee jongens aan de overkant. Of om te hinkelen, of eh.....belletje te trekken. Ja, en om gewoon op te lopen natuurlijk.”

Daar komt de bloemenman met zijn kar. De kar ligt helemaal vol met bloemen. Ludy krijgt een idee.

“Als ik mama nou eens een bosje bloemen geef. Mooie roze bloemen. Of paarse. Misschien is ze dan niet meer boos. Misschien mag ik dan wel buiten spelen.” Ludy gaat gauw naar binnen. Even kijken hoeveel geld ze heeft.

9. in de winkel

Liedje

meisje : Dag meneer
 : daar ben ik weer
man : En wat zal het zijn dit keer?
meisje : 1 pak koffie
man : 1 pak koffie
meisje : en 2 appels
man : en 2 appels
meisje : en 3 uien
man : en 3 uien
meisje : en 4 paprika's
man : en 4 paprika's
meisje : en 5 rollen ...
man : en 5 rollen?
meisje : en 5 rollen drop
man : De drop is op

meisje : Hoeveel kost het, meneer?
man : Vijf negentig
meisje : Vijf negentig???
man : Vijf gulden en negentig cent

meisje : 1 rijksdaalder
man : 1 rijksdaalder
meisje : en 2 guldens
man : en 2 guldens
meisje : en 3 kwartjes
man : en 3 kwartjes
meisje : en 4 dubbeltjes
man : en 4 dubbeltjes
meisje : en 5 stuivers

man : en 5 stuivers
Ik dank u zeer
Dag jongedame
meisje : Dag meneer

De muziek van dit liedje staat op pagina 118.

Dialogoog

Doe Praatboek 1 open en zoek blz. 52. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 9: in de winkel.

Groenteboer : Ik ben de groenteboer. Zie je mij op foto 2 ?
Ik heb een groot schort voor met een tomaat erop.

Esma : Ik ben Esma. Je ziet mij op foto 1.

*

Verteller : Foto 1
Esma gaat boodschappen doen.
Ze gaat naar de groenteboer.

*

Verteller : Foto 2
Groenteboer : Zo jongedame.
Zeg het maar.

Esma : Een pond tomaten, alstublieft.

*

Verteller : Foto 3
Groenteboer : Alsjeblieft. Verder nog iets ?
Esma : Ja, heeft u ook paprika's ?

*

Verteller : Foto 4
Groenteboer : Ja, welke wil je? Rode of groene?
Esma : Twee groene, alstublieft.

*

Verteller : Foto 5
Groenteboer : Anders nog iets?
Esma : Nee.
Groenteboer : Dat is dan vier gulden en veertig cent samen.

*

Verteller : Foto 6
Esma : Hoeveel kost zo'n zak snoep?
Groenteboer : Een gulden tachtig.

*

Verteller : Foto 7
Esma : En hoeveel kost zo'n ijsje?
Groenteboer : Een gulden.

*

Verteller : Foto 8
Groenteboer : Hoeveel geld heb je bij je?
Esma : Vijf gulden.
Groenteboer : Neem dan een rol drop. Die kost zestig cent.
Esma : Okee, alstublieft.

*

Verteller : Foto 9
Groenteboer : Dank je wel. Heb je een tas bij je?
Esma : Ja.
Dag.
Groenteboer : Dag.

Zoekspel

Kijk naar bladzijde 52 en 53.

Luister goed en zoek de goede foto.

* De groenteboer zegt: "Wil je rode of groene paprika's?"

* De groenteboer doet de tomaten in een zakje.

* De groenteboer zegt: "Zo jongedame, zeg het maar."

* Esma gaat de groentewinkel binnen.

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 54 en 55.

* Esma vraagt: "En hoeveel kost zo'n ijsje?"

* Esma vraagt hoeveel het zakje snoep kost.

* De groenteboer geeft het rolletje drop aan Esma.

* De groenteman helpt de boodschappen in de tas te doen.

* De groenteboer zegt: "Dat is dan vier gulden en veertig cent samen."

Aantal foto's: 9

Volgorde van de foto's: 4, 3, 2, 1, 7, 6, 9, 8, 5

Verhaal bij de praatplaat: OP DE MARKT

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 56 en 57. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: op de markt.

“Kijk uit! Niet vallen!”, roept de man van de groentekraam. Te laat! Karima glijdt uit over een bananeschil. De sinaasappels vliegen uit haar tas.

“Heb je je pijn gedaan?” vraagt een man die er net aankomt. Hij helpt haar met opstaan. Het deed gelukkig geen pijn. Maar Karima is wel heel boos!

“Wie heeft die schil daar neergegoot? Schillen moeten in de vuilnisbak.”

“Oei,” denkt Hesdy, “als ze maar niet merkt dat ik het gedaan heb.” Hij doet net of hij niks hoort. Vlug bukt hij zich om zijn citroen op te rapen. Hij stopt die weer bij de prei in de mand.

“Alsjeblieft, een kilo tomaten,” zegt de groenteboer, “anders nog iets? Lekker wortels misschien? Paprika's? Of sla?” “Nee dank u,” zegt Hesdy vlug en betaalt.

Karima heeft de sinaasappels weer in haar tas gestopt. Wat zal ze nu gaan doen? Ze moet nog kaas kopen. En een paar handdoeken. En ze wil nog even langs de kraam met pannen. Daar hoeft ze niks te kopen. Maar die man kan altijd zo prachtig roepen. Daar begint hij al:

“Potten en pannen! Dames en heren, spotgoedkoop! Soeppannen, vispannen en koekepannen! Vijfentwintig gulden voor een koekepan! Da's niet duur! Vijfentwintig gulden voor zo'n mooie grote koekepan. Da's voor niks. Wie wil er een mooie fluitketel?” Een mevrouw komt eens kijken. Ze bekijkt de fluitketel aan alle kanten. “Hoeveel liter water gaat erin, meneer?”

“Heel veel, mevrouw. Wel drie liter. En kijk eens wat een mooie fluit. Hij fluit heel hard als het water kookt.” De koopman doet even voor, hoe hard de ketel fluit: fuuuutt!

Plotseling stopt hij met fluiten. Hij ziet dat een jongen een koekepan pakt. De jongen maakt een grapje. “Dit is een goeie koekepan! Daar kun je iemand een flinke klap mee geven. Voel

maar.” Hij doet net of hij zijn zusje op haar hoofd wil slaan. “Nee, niet doen!,” lacht zijn zusje.

“Hee, daar!,” zegt de koopman. “Blijf van mijn koekepan af, wil je! Terugleggen, en gauw!” En dan begint hij weer: “Potten en pannen! Potten en pannen te koop!”

Karima lacht, ze vindt het leuk op de markt.

De kaasboer begint ook al: “Heerlijke kaas! Jong en belegen! Jong en oud! Wie koopt mijn kaas! Lekkere kaas!”

Hee, Lenneke staat bij de kaaskraam. Met haar moeder. De moeder van Lenneke is dol op kaas. “Mag ik een kilo jonge kaas?,” vraagt ze. De koopvrouw snijdt een groot stuk kaas af en legt het op de weegschaal.

“Mag het iets meer zijn?”

“Ja hoor”, zegt de moeder van Lenneke, “iets meer mag ook.”

“Alstublieft,” zegt de koopvrouw. En dan tegen Lenneke: “Lust jij een stukje kaas?”

“Ja graag,” zegt Lenneke, “dank u wel.”

Karima is nog niet aan de beurt. Er staat nog een mevrouw in een blauwe jas. En aan de andere kant staan twee vrouwen. Karima kent ze wel. Ze wonen bij haar in de straat.

“Wilt u ook kaas?” vraagt Karima.

“Nee, hoor, zegt de mevrouw met het karretje, “wij staan even te praten.”

“Ga jij maar voor,” zegt de mevrouw in de blauwe jas. “Ik wil eerst nog proeven welke ik lekker vind.” Ze proeft een stukje kaas. Karima bestelt een pond oude kaas.

“Dat is zeven gulden,” zegt de koopvrouw.

“Alstublieft, mevrouw en tot ziens.”

Nu vlug nog een paar handdoeken kopen. Ze weet precies welke ze moet hebben. Dat heeft haar moeder haar laten zien. Haar moeder koopt bijna elke week iets in die kraam. Soms een paar handdoeken, soms mooie theedoeken. En een keer kocht ze een tafellaken. Al die dingen bewaart ze netjes in de kast. En als ze een stapel heeft, stuurt ze die naar Fatima. Fatima is de tante van Karima. Die woont in Marokko en gaat bijna trouwen. Karima zou wel zo’n mooi badlaken willen hebben. Voor de zwemles. O, jee! Een zakkenroller! Karima ziet dat een jongen de portemonnee uit de tas van een man haalt. De man ziet niks. Hij kijkt naar de theedoeken.

“Pas op!,” roept Karima! “Uw portemonnee.” De man draait zich om. De jongen laat de portemonnee vallen en rent gauw weg. De man is heel boos.

“Lummel, rotjong,” roept hij naar de jongen. Maar de jongen is al weg. “Je kunt niet eens rustig rondkijken,” moppert de man.

“U moet uw portemonnee ook niet in de tas doen,” zegt de mevrouw van de kraam. “Stop hem maar in uw zak. Dat is veel veiliger.”

“Oei,” denkt Karima, “ik heb mijn portemonnee ook in mijn tas. Ik heb niet eens een zak.” Ze kijkt vlug of haar portemonnee nog in de tas zit. Gelukkig wel. Karima koopt gauw de handdoeken en rent naar huis. Haar portemonnee houdt ze stevig vast.

10. aan tafel

Liedje

Ga je mee naar huis?
Dan bakken we een pannekoek
Naar boter, melk en meel ga ik op zoek
Steek het vuur maar aan, kijk wel uit ...

Keer die pannekoek nog even om
Pak ook een bord, schuif aan tafel, kom
Suiker, stroop of jam erop
Dat smaakt goed

We rollen 'm op
Eet smakelijk !

Dialogoog

Doe Praatboek 1 open en zoek bladzijde 58. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 10: aan tafel.

Moeder : Ik ben moeder. Zie je mij in de keuken op foto 1?
Onno : Ik ben Onno.
Op foto 1 sta ik naast mijn moeder in de keuken.
Insu : Ik ben Insu. Ik ben het meisje op foto 1.
Ik heb een bloemetjesjurk aan.
Rob : Ik ben Rob. Op foto 1 zit ik aan tafel.
*
Verteller : Foto 1
Moeder : Houden jullie van pannekoeken?
Onno : Ja, lekker.

*
 Verteller : Foto 2
 Onno : Hou jij van pannenkoeken?
 Insu : Ik weet het niet.
 Onno : Heb je ze wel eens gegeten?
 Insu : Nee, nog nooit.
 Onno : Help je mee bakken?
 Insu : Ja goed. Wat moet ik doen?
 *

Verteller : Foto 3
 Onno : In deze kom doen we eerst wat meel,
 dan melk en eieren en een beetje zout.
 *

Verteller : Foto 4
 Insu : Zal ik roeren?
 Onno : Ja, roer maar met deze lepel.
 Ik zal het vuur aansteken.
 *

Verteller : Foto 5
 Onno : Zo, nu de boter in de pan.
 Insu : Zal ik het beslag in de pan doen?
 Onno : Ja, doe het maar met die lepel.
 *

Verteller : Foto 6
 Rob : Mmmmm, ik krijg honger, zeg!
 Wordt hij al bruin?
 *

Verteller : Foto 7
 Onno : Ik zal eens aan de onderkant kijken.
 Insu : Hier heb je een mes.
 Onno : Ja, we moeten hem omdraaien.
 Insu : Ja, vlug, anders wordt hij zwart.
 *

Verteller : Foto 8
 Onno : Waar is je bord?
 Rob : Hier.
 *

Verteller : Foto 9
 Rob : Wat wil je erop? Suiker of stroop?
 Insu : Stroop, dat is vast lekker.
 *

Verteller : Foto 10
 Onno : Wil je een mes en een vork?

Insu : Nee, ik rol hem op.
*
Verteller : Foto 11
Rob : Eet je hem met je handen?
Dan doe ik het ook.
*
Verteller : Foto 12
Onno : Heb je hem al op?
Insu : Ja, heb je er nog één?

Zoekspel

Kijk naar bladzijde 58 en 59.

Luister goed en zoek de goede foto.

- * Onno zegt: "Ik zal het vuur aansteken."
- * Rob zegt: "Mmmm, ik krijg honger, zeg!"
- * Moeder vraagt: "Houden jullie van pannenkoeken?"
- * Insu doet beslag in de koekepan.
- * Onno pakt het meel.
- * Onno doet melk in de kom.

Sla de bladzijde om en kijk naar bladzijde 60 en 61.

- * De kinderen eten met hun handen.
- * Rob vraagt: "Wat wil je erop? Suiker of stroop?"
- * Insu rolt haar pannenkoek op.
- * Onno legt de pannenkoek op een bord.
- * De kinderen kijken of de onderkant van de pannenkoek al bruin is.

* De pannenkoek is op.

Aantal foto's: 12

Volgorde van de foto's: 4, 6, 1, 5, 2, 3, 11, 9, 10, 8, 7, 12

Verhaal bij de praatplaat: EET SMAKELIJK

Doe praatboek 1 open en zoek bladzijde 62 en 63. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: eet smakelijk.

Lotte is jarig en daarom heeft ze haar mooiste kleren aan. Meestal draagt ze een broek, maar nu heeft ze haar blauwe jurk aangetrokken. Ze heeft ook nog een strik in haar haar gedaan. Lotte zit in groep acht en ze is twaalf jaar geworden.

"Mogen er een paar kinderen uit mijn klas komen eten?," heeft Lotte aan haar moeder gevraagd. Maar haar moeder had nog een beter idee.

"Je mag met je vrienden en vriendinnen gaan eten in een restaurant, want dit is je laatste verjaardag op deze school." Dat wil Lotte wel, dat vindt ze heel leuk!

Vrijdag na school gaan Koen, Diepak, Natasja, Rosie en Jessica met Lotte mee naar huis. Ze drinken thee en eten taart en Lotte krijgt van iedereen een cadeautje. Daar is ze heel blij mee.

Dan is het tijd om naar het restaurant te gaan. Ze gaan lopen, want het is niet ver. Als ze in het restaurant zijn, doen ze eerst hun jassen uit. De ober brengt de kinderen naar hun tafels. Er is een tafel voor twee personen. Daar gaan Lotte's moeder en Anna zitten. Anna is de zus van Lotte. Ze heeft voor het feest haar mooiste trui aangetrokken: rood met witte stippen.

Er is ook een tafel voor zes personen. Die is voor Lotte en haar vrienden en vriendinnen. Lotte mag zeggen waar ze moeten zitten.

"Ga jij in de hoek zitten Koen, want jouw trui is groen." Lotte maakt er een grapje van. "En dan moet Diepak naast Koen gaan zitten, want jullie zijn vrienden." Lotte gaat zelf op het hoekje zitten, dan kan ze alles goed zien. "Rosie, jij moet tegenover mij gaan zitten, dan kan ik je rose trui goed zien, want die vind ik zo mooi. Jessica, ga jij naast Rosie in het midden en dan is de laatste plaats voor Natasja."

Ja, Lotte is tevreden. Zo zitten ze allemaal goed.

De kinderen kijken eens om zich heen. Wat is het hier mooi. Er

hangen grote borden aan de muur en er is een heel grote foto. De ober komt vragen wat ze willen eten. De kinderen mogen zelf kiezen. Ze willen allemaal wat anders. Ook mogen ze zeggen wat ze willen drinken.

Dan moeten ze wachten tot het eten gebracht wordt. Dat duurt altijd lang. Jammer dat ze de cadeautjes al thuis hebben gegeven. Opeens begint Rosie "Lang zal ze leven" te zingen. Ze zingen allemaal lekker hard mee. Ook de andere mensen in het restaurant gaan meezingen.

Dan komt het eten en zijn ze allemaal even stil want iedereen proeft van zijn eten. "Mmmm, lekker," klinkt het.

Koen heeft rijst en hij vraagt eetstokjes aan de ober. De ober komt ze brengen en Koen gaat oefenen, want dat is niet gemakkelijk hoor, met stokjes eten.

Diepak heeft zijn servet omgedaan, dan worden zijn kleren niet vies. Hij eet met mes en vork. "O jee, die ene aardappel gleed zo van mijn bord af, toen ik er in prikte."

Lotte houdt veel van spaghetti. Ze is vooral dol op spaghetti met tomaten en kaas. Gelukkig kon ze het krijgen in dit restaurant. Ze vindt spaghetti alleen wel moeilijk om te eten. Daarom doet ze het maar met haar handen. Ze is toch jarig!

Rosie heeft ook geen zin om netjes te eten. "Weet je wat," zegt ze, "ik ga uit mijn kom drinken. Dat gaat gemakkelijk en lekker snel."

Jessica heeft een aangebrand aardappeltje. Bah!! Dat lust ze niet. Het is er gelukkig maar één.

Natasja zit helemaal omgekeerd op haar stoel. Achter haar zit iemand die ze kent. Het is haar buurvrouw met haar zoon Joris. "Hé Natasja, wil je van mijn eten proeven? Het is zo lekker." Dat wil Natasja wel.

Joris loopt ineens weg. Het eten was nog te warm. Nu heeft hij zijn tong verbrand. Hij gaat gauw wat water vragen aan de ober. "Mmm, wat ruikt dit lekker!" zegt de moeder van Lotte. Toch blaast ze eerst voor ze het vlees opeet. "Ik wil mijn tong niet verbranden."

"Ik ook niet," zegt Anna. "Ik eet wel eerst een stukje brood."

Als ze genoeg gegeten hebben, komt de ober de borden en de glazen ophalen. En dan vraagt de moeder van Lotte:

"Wie lust er nog een ijsje?" Nou, daar zijn ze allemaal dol op. De ober komt ijsjes brengen. Niet een ijsje op een stokje, maar een groot glas met bolletjes ijs en slagroom.

11. rekenen

Liedje

koor : Drie keer zeven
drie keer zeven
Juffrouw, help me nou toch even
Juffrouw, help me nou toch even alsjeblief

kind : Ja, daar ben ik al
Wat is er, meisjelief?

koor : Drie keer zeven
drie keer zeven

kind : Ik heb op het bord geschreven
hoe het moet

koor : Hoi, ik weet 't: éénentwintig!
Drie keer zeven: éénentwintig

kind : Eénentwintig
heel goed!

De muziek van dit liedje staat op pagina 119.

Dialoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 2. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 11: rekenen.

Annemarie : Ik ben Annemarie. Je ziet mij op foto 1.
Ik ben het meisje met de blonde vlechtjes.

Nadia : Ik ben Nadia. Je ziet mij ook op foto 1.
Ik heb één bruine vlecht en ik zit naast Annemarie.

Juf : Ik ben de juf. Op foto 1 sta ik voor het bord.

Moniek : Ik ben Moniek. Zie je mij op foto 3?

Ik steek mijn vinger op.
Ik heb een heleboel vlechtjes.

*

Verteller : Foto 1
Juf : Pak allemaal je rekenboek, schrift en pen.
Zoek bladzijde 2 op.
Nadia : Juf, mogen we beginnen?
Juf : Even wachten, we doen er één samen.
Even allemaal opletten.

*

Verteller : Foto 2
Juf : Ik schrijf de som op.
Wie wil hem proberen?

*

Verteller : Foto 3
Moniek : Ik juf!
Juf : Kom maar voor het bord.

*

Verteller : Foto 4
Juf : Prima. Ga maar zitten.
Nu moeten jullie de rest in je schrift maken.

*

Verteller : Foto 5
Nadia : Moet de eerste som ook?
Juf : Nee, die mag je overslaan.
Begin maar bij de tweede.
En als je iets niet weet, dan steek je je vinger op.

*

Verteller : Foto 6
Annemarie : Juf, mogen we samenwerken?
Juf : Ja, jullie mogen elkaar helpen.
Maar wel zachtjes, hè.

*

Verteller : Foto 7
Annemarie : Deze is makkelijk.
Nu de volgende.
Nadia : Hoe moet die?
Annemarie : Nou, net zo als de vorige natuurlijk.
Twaalf!
Nadia : Twaalf? Ik krijg er veertien uit.
Annemarie : Nee hoor, je hebt het fout.
Nadia : Hoe kan dat nou?
Hij gaat toch net zoals die andere?

Nou, ik snap het niet, hoor.

*

Verteller : Foto 8
Nadia : Juf, kunt u ons helpen?
Juf : Ja, wat is er?
Nadia : Juf, wie heeft het goed?

*

Verteller : Foto 9
Juf : Waarom is dit zo'n knoeiboel?

*

Verteller : Foto 10
Nadia : Omdat mijn pen kapot is, juf.
Hij lekt.
Juf : Ga maar verder met je potlood.
Als je niet netjes werkt, dan maak je fouten.
Kijk, je hebt de som verkeerd overgeschreven.
Daarom is het antwoord fout.
Probeer het nog maar eens.
En als jullie klaar zijn, mogen jullie een boek
pakken.

Verhaal bij de praatplaat: AAN HET WERK

*Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 6 en 7. Je gaat nu
luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: aan
het werk*

“Eén driehoek heb ik al,” denkt Teun. Op het bord heeft de meester vier figuren getekend: een vierkant, een driehoek, een cirkel en een rechthoek. Teun moet net zulke figuren zoeken in de klas. Op zijn blaadje tekent hij die figuren. En dan schrijft hij erbij welke dingen in de klas ook die vorm hebben. Nou, een cirkel heeft hij zo gevonden: de bal, die is rond. En Sofie heeft rondjes op haar t-shirt. Rechthoeken ziet Teun heel veel: het bord, de ramen, de tafels, de schriften, rechthoeken zijn er genoeg. Maar nu is hij op zoek naar driehoeken. Hij heeft alleen nog maar de tekendriehoek gevonden en verder niks.

“Volgens mij hebben we niet meer driehoeken in de klas,” mompelt Teun. Zal hij het aan de meester vragen? Nee, de meester zit bij Brian. Hij legt aan Brian uit hoe de sommen moeten. Teun kan beter niet komen storen.

“Kon ik maar met iemand samenwerken,” denkt Teun. “Misschien

lukt het dan wel. Wie zou me kunnen helpen?"

Teun kijkt de klas eens rond. De kinderen zijn aan het werk. Zal hij Sofie vragen of ze met hem meedoet? Sofie is heel goed in rekenen. O nee, Sofie werkt al samen met Naomi. Naomi meet hoe breed de tafel is en Sofie schrijft het op. Samen gaan ze vast ook nog andere dingen meten. Nee, met Sofie en Naomi kan Teun niet meedoen.

Aan Job of Jacqueline kan hij het ook niet vragen. Die zijn ook al samen aan het meten. Job staat bovenop een bankje. Hij gaat met de grote lineaal meten hoelang Jacqueline is. Jacqueline heeft haar schoenen uit. "En je moet heel goed recht staan" zegt Job, "anders meet ik niet goed."

"Duurt het nog lang?" vraagt Jacqueline. "Ik krijg koude voeten". Thomas en Gijs maken samen een toren van blokken. Hoeven zij dan niet te rekenen? Jawel hoor. Ze moeten tellen hoeveel blokken ze nodig hebben voor een toren van een meter hoog. Dat is ook rekenen. Rekenen is soms net spelen.

Nee, met die kinderen kan Teun niet meedoen. Die werken allemaal al met z'n tweeën. En met z'n drieën mag niet van de meester. Ze mogen alleen in groepjes van twee werken. Teun kijkt wie er alleen werken.

Malou is druk bezig in de weeghoek. Ze legt iets op de weegschaal en schrijft dan op hoe zwaar het is.

Teun kijkt eens naar de kinderen aan zijn eigen tafel. Aziz heeft zijn werk al af. Hij zit lekker een boek te lezen. Die wil vast niet meedoen met rekenen. Naast Teun zit Judith. Teun stoot haar eens aan.

"Zullen we samen doen?" fluistert hij.

"Sst, niet storen." Judith is net midden in een som. Nu is ze in de war. Ze schudt haar hoofd. Nee, ze wil niet samenwerken.

Dan ziet Teun opeens Bennie. Bennie kijkt boos. Hij heeft zijn sommen nog niet af, maar hij wil toch zijn rekenboek al dichtdoen. Hij heeft helemaal geen zin meer om sommen te maken. Hij vindt zijn sommen veel te moeilijk.

"Psst, zullen we samen werken?" fluistert Teun.

"Oké!" Bennie kijkt alweer een beetje blij.

"Dan kom ik naast je zitten" zegt Teun. Hij gaat naar de lege stoel naast Bennie. Samen maken ze de sommen van Bennie af. Teun kan die sommen heel goed. Hij zegt bij iedere som het antwoord. Bennie hoeft nu niet meer zo lang na te denken. Hij schrijft op wat Teun zegt. Dat schiet lekker op!

En daarna gaan ze driehoeken zoeken.

"Ik zie er al één," zegt Bennie, "de poten van een stoel".

Ja, zo kan Teun het ook. “Dat is toch geen driehoek. Dat zijn nog maar twee kanten.”

“Ja, maar samen met de grond is het een driehoek, kijk maar”.

Nu ziet Teun het ook. “Dan weet ik er ook nog één,” roept hij hard door de klas. “Die letter V op de kaart van het honderdveld. Kijk maar, als je er nog een streepje bovenaan doet, is het een driehoek.”

De meester draait zich om.

“Teun, doe eens een beetje stiller,” zegt hij. “En werken jullie niet een beetje té goed samen? Bennie, ik kom straks even kijken of jij je sommen zelf ook snapt. Als Teun alles heeft voorgezegd, heeft hij jou niet echt geholpen.”

Die meester, heeft die oren en ogen in zijn rug?

12. jarig

Liedje

Lang zal ze leven
Laten we iets geven

De juffrouw is jarig
Haar stoel is versierd
Ze gaat vast trakteren, jam jam!
't Is feest, dus zingen we

Lang zal ze leven
Laten we iets geven

De klas hangt vol slingers
Wat een mooie cadeaus
Vandaag wordt er echt niet gewerkt
't Is feest, dus zingen we

Lang zal ze leven
We gaan een feestje geven

Dialoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 8. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 12: jarig.

Juf : Ik ben de juf. Ik ben vandaag jarig.
Je ziet mij op foto 1. Ik sta bovenop mijn versierde stoel.

Luuk : Ik ben Luuk.
 Paulien : En ik ben Paulien. Je ziet ons op foto 2.
 Wij zitten naast elkaar.
 Wij steken onze vingers op.
 Oktay : Ik ben Oktay. Op foto 5 sta ik naast Younes.
 Yüksel : Ik ben Yüksel.
 Op foto 3 steek ik mijn vinger op.
 Younes : Ik ben Younes. Zie je mij op foto 5?
 Ik sta vooraan bij de juf.
 Laura : Ik ben Laura. Je ziet mij op foto 7.
 Ik mag worst uitdelen.

Verteller : Kijk nu weer naar blazijde 8.
 *

Verteller : Foto 1
 Alle
 leerlingen : Lang zal ze leven, lang zal ze leven,
 lang zal ze leven in de gloria,
 in de gloria, in de gloria,
 hiep hiep hiep, hoera,
 hiep hiep hiep, hoera!

Juf : O, wat een verrassing!
 *

Verteller : Foto 2
 Juf : Wie heeft mijn stoel zo mooi versierd?
 Paulien en
 Luuk : Wij, juf.
 Juf : Hebben jullie die slingers zelf gemaakt?
 Paulien en
 Luuk : Ja.
 *

Verteller : Foto 3
 Juf : Wie heeft die mooie vlag op het bord getekend?
 Yüksel : Dat heb ik gedaan, juf.
 *

Verteller : Foto 4
 Luuk : Juf, wat hebt u allemaal gekregen?
 Juf : O, van alles: bloemen, een boek en deze
 armband.
 *

Verteller : Foto 5
 Younes : Gefeliciteerd juf, wij hebben ook cadeautjes

voor u.

Juf : Dank je wel! Mag ik ze nu uitpakken?

Younes : Ja.

Juf : O, wat een mooie tekening, zeg.

*

Verteller : Foto 6

Juf : Hé, wat zijn dat nou?

Oktay : Haarspeldjes.

Juf : Leuk zeg, zulke mooie heb ik nog nooit gezien.
Ik doe ze meteen in.

*

Verteller : Foto 7

Juf : Nou, dan zal ik maar eens trakteren.

Laura : Mag ik helpen uitdelen?

Juf : Ja, neem jij deze schaal maar.

*

Verteller : Foto 8

Laura : Hier Yüksel, neem maar een stukje.

Yüksel : O, mag ik een stukje kaas, ik hou niet van worst.

Laura : Ja hoor, Ömer komt zo bij je.

Verhaal bij de praatplaat: FEEST

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 12 en 13. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: feest.

Rom pom pom pom. De drummer geeft nog een paar klappen op zijn trom. Dan stopt de muziek. De dans is afgelopen. De mensen klappen. Leyla pakt de microfoon. Ze gaat iets zeggen.

“Dames en heren, dit waren Ayhan, Nihal, Hatice, Günay en Sibel. Zij dansten voor u een Turkse dans. Applaus dames en heren, voor deze danseressen. En ook applaus graag voor onze muzikanten. Hasan speelde op de saz, Mehmet op de fluit en Erdal ...drums!

Erdal geeft nog even een harde klap op de bekkens. Boioing! Een paar mensen schrikken, maar de baby bij zijn moeder op schoot drinkt gelukkig door. Een meneer gaat staan en maakt een foto van de dansgroep.

Sibel haalt meneer Yilmaz even het toneel op. Ze geeft hem een hand. Leyla praat weer verder.

“En mag ik dan ook even uw aandacht voor meneer Yilmaz, dames en heren. Hij heeft weken geoefend met de kinderen. Hij

heeft ook gezorgd voor alle versieringen in de zaal. Voor de vlaggen, de ballonnen, de slingers. Applaus voor meneer Yilmaz, dames en heren.” De mensen in de zaal klappen heel hard.

Na het applaus vertelt Leyla wat er nog meer komt.

“Dan is het nu pauze. In de hal kunt u iets te drinken halen. En vergeet het kraampje niet, want daar kunt u heerlijke koeken krijgen. Papier en bekertjes in de prullenbak graag.

Over een half uur gaat de voorstelling weer verder. Dan zingen Meryem, Yasemin en Fatma een oud lied voor u. Daarna spelen Ahmet, Zehra en Halil voor u het spannende toneelstuk: De prinses en de draak. En tenslotte zal voor u optreden de beroemde clown Achim.”

Fatma gaat staan. Ze draait zich om. Waar zouden de anderen zijn?

“Meryem, Yasemin! Straks moeten wij.”

Maar Meryem hoort niks. Ze kijkt op haar papier. Ze wordt ineens heel zenuwachtig.

“Ik weet helemaal niet meer wat ik moet zingen, Yasemin. En ik moet nog wel beginnen. Ik ben alles vergeten. Hoe gaat dat stukje ook alweer dat ik alleen moet zingen?

Zit mijn jurk nog wel goed? Hoe zit mijn haar?”

Yasemin neemt rustig een slokje van haar cola.

“Doe niet zo gek,” zegt ze. “We hebben wel twintig keer geoeffend. Je jurk zit goed en je haar zit prima. Kom nu maar, Fatma roept ons al. Laten we maar vast naar voren gaan.”

Meryem praat nog snel door.

“Zie je wel hoeveel mensen er in de zaal zitten? Als ze maar niet beginnen te lachen. Ze lachen me vast uit als ik niet meer weet wat ik moet zingen. Heb je gezien dat onze meester ook in de zaal zit? En mijn oma, en mijn oom, en Moet je kijken, mijn handen trillen helemaal.”

Yasemin wordt een beetje boos.

“Stel je toch niet zo aan. Natuurlijk gaat het goed. Anders help ik je wel. Schiet nou maar op, de pauze is bijna om.

Meryem zucht. “Ik zal blij zijn als het afgelopen is.”

Ze lopen naar voren, naar het toneel. Dan ziet Meryem haar vader. Hij roept: “Succes meisje, mooi zingen, hè.”

Meryem is ineens niet zenuwachtig meer. Ze kent het lied toch eigenlijk heel goed. Het is een heel mooi, droevig lied. Het gaat over een meisje dat in de bergen woont met haar grootmoeder.

Dan gaat haar grootmoeder dood en is het meisje helemaal alleen.

“Ik zal heel mooi zingen,” denkt Meryem.

Zachtjes begint de fluit te spelen. De pauze is voorbij.
Meryem gaat zingen. Ze hoeft er niet bij na te denken. De woorden komen vanzelf.

13. de kinderboerderij

Liedje

Niet voeren, niet voeren
dan worden ze te dik
Zo eten ze te veel
en krijgen ze de hik

Die beesten goed verzorgen
Een aai over hun bol
De poort gaat open elke morgen
Kom ook eens langs, voor je lol

Hé kijk, een geit heeft van die kromme horens
en een haan een mooie staart
Een konijn heeft lange oren
en een ezel is heus geen paard

Dialogoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 14. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 13 : de kinderboerderij.

- Roy : Ik ben Roy. Ik ben de jongen op foto 1.
Ik geef gras aan het schaap.
- Sita : Ik ben Sita. Ik voer de schapen samen met Roy.
Kijk maar op foto 1.
- Yousef : Ik ben Yousef. Zie je mij op foto 3?
Ik ben niet bang voor geiten.
- Marije : Ik ben Marije. Ik heb een wit pak aan.

Op foto 5 aai ik het dikke varken.

Joke : Ik ben Joke. Op foto 10 sta ik bij de pony.
Ik heb een blauwe trui aan.

Verteller : Kijk nu weer naar bladzijde 14.

*

Verteller : Foto 1

Roy : Kom schaap, kom.

Sita : Kijk eens, wil je wat gras?
Dat is lekker.

Roy : Mijn schaap lust het niet.
Kom mee, we gaan naar de geiten.

*

Verteller : Foto 2

Sita : Au, hij bijt me!

*

Verteller : Foto 3

Yousef : Ach bangerd, hij doet niks.
Kijk, hij likt mijn vingers.

*

Verteller : Foto 4

Sita : Welk beest komt daar aan?

*

Verteller : Foto 5

Yousef : Bah, een varken.

Marije : Zo'n dik varken heb ik nog nooit gezien!
Moet je voelen, wat een hard vel!

*

Verteller : Foto 6

Yousef : Kom, we gaan naar binnen.

*

Verteller : Foto 7

Yousef : Bah, nog zo'n vies beest.

Marije : O, biggetjes, wat lief!
Kijk, ze drinken bij hun moeder.

*

Verteller : Foto 8

Yousef : Nou, ik ga naar de kippen toe.

Roy : Zie je die grote haan?

*

Verteller : Foto 9

Yousef : Marije, kijk eens, durf jij dat?

Marije : Nee, maar ik durf hem wel te aaien.

Lekker zacht, zeg.

*

Verteller : Foto 10
Marije : Ik ga nog even bij de pony kijken.
Mag ik erop?
Joke : Ja straks, als hij zijn water op heeft.

*

Verteller : Foto 11
Joke : Nou kom maar, een, twee, hup!
Marije : O wacht even, ik zit nog niet goed.
Joke : Hou je goed vast.
Daar gaan we!

Verhaal bij de praatplaat: DE DIERENTUIN

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 18 en 19. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: de dierentuin.

Klik!

“Zo Dirk en Nanno, jullie staan mooi op de foto. Dirk, niet over het hek hangen! Dat mag vast niet. Goed zo, Nanno, trek hem er maar af.” Evert, de vader van Dirk, draait aan zijn fototoestel.

“Ja Michael en Hein, zo blijven staan.”

Michael zit op zijn hurken. Hij zit even heel stil. Hein staat naast hem, ook doodstil, met een hand en met zijn voorhoofd tegen het glas.

Klik!

“Mooi zo, jullie staan ook op de foto. Vanaf de overkant van de vijver kon ik jullie gezichten er goed op krijgen. Nu heb ik alle vier de kinderen van ons groepje op de foto. Straks als alle groepjes weer bij elkaar zijn, maak ik nog een foto van de hele klas met de juf en alle ouders die mee zijn.”

“Mogen we eten?,” vraagt Hein.

“Heb je nu al honger?,” zegt Evert. “We zijn nog maar net in de dierentuin. Wacht nog maar even. Straks gaan we allemaal tegelijk eten.”

“Maar mijn moeder heeft zulke lekkere dingen in mijn tas gestopt.” Hein wil toch graag gaan eten.

“Nee, ga eerst maar eens naar de dieren kijken,” zegt Evert.

O jee, daar heb je het al.

“Hee joh, kun je niet lezen wat er op dat bord staat?” Dat roept de oppasser van de zebra’s. Dirk en Nanno schrikken.

“Er staat: NIET VOEREN,” zegt Dirk. “Nou, dat doe ik toch niet!”

“Je leest maar de helft,” zegt Nanno. “Er staat ook nog: NIET OVER DE HEKKEN HANGEN.”

“Maar dit zijn toch geen gevaarlijke dieren,” zegt Dirk verbaasd.

“Nou,” roept de oppasser, “als een zebra in je arm bijt, kun je toch een flinke blauwe plek krijgen en een gat in je trui.”

De oppasser gaat weer verder met haar werk.

“Zie je dat?” vraagt Nanno aan Dirk. “Er loopt ook een schildpad bij de zebra’s. Zouden de zebra’s die schildpad dan niet bijten?”

Dirk denkt even na. “Misschien wel, maar een schildpad kan er wel tegen, denk ik. Zijn schild is keihard. Hij krijgt geen blauwe plekken.”

“Of een gat in zijn trui,” lacht Nanno. Hij houdt veel van grapjes.

“Durft u daar wel te werken? Doen die zebra’s u dan niks?” roept Dirk naar de oppasser.

“Nee, mij kennen ze. En de schildpad ook,” roept ze terug.

Michael en Hein kijken bij de vijver. Ha, dat is leuk, de zeeleeuwen worden gevoerd. De oppasser komt eraan met een emmer vis. Hij keert de hele emmer om. Eén zeeleeuw heeft al gauw een vis in zijn bek.

De oppasser kan dichtbij de zeeleeuwen komen. Hij kan ze ook aaien. De zeeleeuwen zijn niet bang voor hem.

Er zijn ook pinguïns bij de vijver. Ze lijken wel deftige mannetjes. Ze staan zo mooi rechtop.

“Die rose vogels lijken wel geverfd,” zegt Hein.

“Nee, die zijn niet geverfd,” zegt Michael. “Die zijn vanzelf zo. Het zijn flamingo’s.” Michael weet veel van vogels.

“Mijn vader heeft duiven,” vertelt hij. “Die mag ik altijd voeren. En ik wil graag een papegaai. Maar mijn moeder vindt dat we genoeg vogels hebben. Kijk, daar zitten papegaaien, in die boom. Mooie kleuren hebben ze, hè. En sommige kunnen praten.”

“Lorre, lorre, koppiekrauw,” doet de papegaai. Het lijkt wel of die gehoord heeft wat Michael zei. De jongens moeten er om lachen.

“Dat lijkt mij ook best leuk,” zegt Hein. “Duiven voeren, net als die jongen daar. Maar ik heb niks om ze te geven.”

“Je hebt toch brood bij je,” zegt Michael.

Hein kijkt Michael aan. “Ja, je denkt toch niet dat ik mijn lekkere broodjes aan de duiven ga voeren. Kijk die mussen pikken ook een heleboel weg. Gaan wij nu eindelijk eens eten, Evert?”

“Nog niet. Kom maar eens even hier.” zegt Evert. “Ik wil weleens weten of jullie alle dieren kennen. Daarom ga ik jullie raadsels opgeven. Luister goed.

Welk dier heeft een lange nek en eet blaadjes van een boom?”

“Ik weet het,” zegt Nanno. “Een giraf”.

“Goed. De volgende. Welk dier heeft lange manen en zit in een kooi, omdat hij heel gevaarlijk is?”

“Een zebra,” roept Dirk.

“Nee, nog gevaarlijker. Een zebra zit niet in een kooi, alleen achter een hek.”

“Een leeuw.” Hein heeft het goed geraden.

“Nu een moeilijke. Welke vogel is blauw en heeft hele mooie veren in zijn staart?”

“Ik weet alles van vogels,” roept Michael. “Het is een pauw.”

“Knap hoor. En nu de laatste. Welke dieren lusten het liefst ijsjes?”

Het blijft even stil. De jongens kijken om zich heen. Dan begint Nanno te lachen. “Mensen,” zegt hij.

Evert schudt zijn hoofd. “Nee, fout. Kinderen!”

“Ja, wij lusten wel graag ijsjes,” roepen de jongens alle vier. Evert lacht. “Straks als we naar huis gaan, dan krijgen jullie een ijsje.”

“Gaan we nu eten?” vraagt Hein nog maar eens.

“Vooruit dan maar,” zucht Evert. “Kijk, die mensen op het bankje gaan net weg. Dan kunnen wij daar zitten.”

“Ik weet nog zo’n raadsel,” zegt Nanno. “Wie heeft er altijd honger?”

“Hein,” roepen Michael en Dirk.

Hein lacht en neemt een grote hap van zijn lekkerste broodje.

14. op reis

Liedje

kind 1 : Ik pak m'n koffer in - ik ga op reis
Ik ga op reis
kind 2 : Ik pak m'n strippenkaart - hoera
kind 1 : Ik pak m'n koffer in - ik ga
kind 1,2 : op reis
We gaan op reis
kind 3 : Ik pak m'n repen chocola
kind 2 : Ik pak m'n strippenkaart - hoera
kind 1 : Ik pak m'n koffer in - ik ga
kind 1,2,3 : op reis
We gaan op reis
kind 4 : Heb ik m'n geld nou bij me? - ja!
kind 3 : Ik pak m'n repen chocola
kind 2 : Ik pak m'n strippenkaart - hoera
kind 1 : Ik pak m'n koffer in - ik ga
kind 1,2,3,4 : op reis
We gaan op reis
kind 5 : Ik geef m'n moeder 'n zoen - dag ma
kind 4 : Heb ik m'n geld nou bij me? - ja!
kind 3 : Ik pak m'n repen chocola
kind 2 : Ik pak m'n strippenkaart - hoera
kind 1 : Ik pak m'n koffer in - ik ga
kind 1,2,3,4,5 : op reis
We gaan op reis
Hartstikke fijn
Met de bus en met de trein
We gaan op reis (hahahaha)
Op reis!

De muziek van dit liedje staat op pagina 120 en 121.

Dialogoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 20. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 14 : op reis.

Huib : Ik ben Huib. Zie je mij op foto 1?
Ik heb een bal bij me.

Romeo : Ik ben Romeo.
Op foto 1 heb ik de deur open gedaan voor Huib.

*

Verteller : Foto 1

Huib : Hé, waar was jij gisteren?

Romeo : O, toen was ik in Utrecht.

Huib : Met wie was je?

Romeo : Met mijn vader.

*

Verteller : Foto 2

Huib : Hoe laat gingen jullie weg?

Romeo : We vertrokken al om zeven uur.

Huib : Gingen jullie met de trein naar Utrecht?

Romeo : Nee, met de bus.

Huib : En wat deden jullie in Utrecht?

Romeo : We gingen op bezoek, bij mijn oom.
Die woont daar.

Huib : En wat deed je daar?

Romeo : Nou gewoon. Ik kreeg limonade.
En we deden een spelletje.

*

Verteller : Foto 3

Huib : En wanneer ben je terug gekomen?

Romeo : Net, een uur geleden

Huib : Kom je buiten spelen?

Romeo : Nee, ik moet mijn koffer nog uitpakken.

Huib : Zal ik je helpen?

Romeo : Ja dat is goed.

*

Verteller : Foto 4

Romeo en Huib pakken de koffer uit.

Verhaal bij de praatplaat: OP HET VliegVELD

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 24 en 25. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: op het vliegveld.

“Steven, Steven!”

Steven hoort zijn naam roepen. Hij kijkt eens goed om zich heen. Daar komt een mevrouw aanrennen. Steven kent haar niet.

“Ja, hier zit ik, op de bank, bij mijn vader en moeder,” roept hij voor de grap.

Maar de mevrouw kijkt niet eens naar hem. Ze rent hem zo voorbij. Met haar armen wijd open rent ze op een man af. “Kijk, die man heet zeker ook Steven,” zegt Steven tegen zijn moeder.

“Die man en die vrouw vinden het geloof ik wel heel fijn om elkaar weer te zien. De vrouw let niet eens op haar tas. Die vliegt zo door de lucht.”

Stevens moeder kijkt op haar horloge. Steven vraagt:

“Vertrekt ons vliegtuig al bijna, mam?”

“Nee joh, we zijn net op het vliegveld,” zegt zijn moeder.

“Hoe laat gaat ons vliegtuig ook al weer?,” vraagt Steven.

Zijn moeder legt uit hoe hij dat zelf kan opzoeken.

“Draai je eens om. Daar achter je hangt een heel groot bord.

Daarop staan de vertrektijden van de vliegtuigen. Je kunt erop zien hoe laat ieder vliegtuig vertrekt. Elke vliegreis heeft een nummer. Dat is het vluchtnummer. Waar gaat onze reis naar toe?”

“Naar opa en oma,” zegt Steven, “naar Paramaribo.”

“Goed,” zegt moeder. “Ons vluchtnummer is: OF 004. Zoek nu maar op het bord hoe laat we vertrekken.”

Steven kijkt goed op het bord. Daar staat het al. Paramaribo: 16.30 uur.

“Ons vliegtuig vertrekt om half vijf,” zegt hij.

“Ja, dus we hebben nog alle tijd,” zegt moeder.

“Nou, dat duurt nog wel lang voor we vertrekken,” denkt Steven.

“Het is pas negen minuten over half elf.” Ineens ziet hij onder het grote bord met vertrektijden ook nog een klein bordje.

“Mam, er hangt ook nog een klein bordje met ‘Paramaribo’ erop.”

Zijn moeder kijkt. “Dat is de balie waar we moeten inchecken.

Die is net open gegaan. Laten we gauw in de rij gaan staan. We moeten aan die mevrouw achter de balie onze tickets laten zien en onze tassen en koffers afgeven. Die worden naar het vliegtuig gebracht.”

“Mam, vraag je dan of we in het vliegtuig bij het raam kunnen

zitten?" zegt Steven vlug.

"Ja natuurlijk," zegt moeder. "Daarom zijn we toch juist zo vroeg naar het vliegveld gegaan. Misschien is er nu voor jou nog een plaatsje bij het raam vrij."

En ja hoor, Steven krijgt een plaats bij het raam. "Jippie!" roept hij.

"Ik vind het echt spannend om met het vliegtuig op vakantie te gaan, papa!" Zijn vader knikt. "Ik ook, ik ben best een beetje zenuwachtig," zegt hij.

Als ze weer op de bank zitten, wijst moeder naar een mevrouw met een blauw pak aan en een blauw hoedje op. "Dat is een stewardess. Misschien komt zij in ons vliegtuig werken. Dan brengt ze eten en drinken rond, want we zitten heel lang in het vliegtuig."

Achter de stewardess ziet Steven twee mannen die elkaar omhelzen.

"Nemen ze afscheid? Of begroeten ze elkaar nu juist," vraagt hij aan zijn moeder. "Ik denk dat ze elkaar begroeten. Misschien komt die ene man het meisje en die andere man afhalen," zegt moeder.

"Als ze nou maar niet gaan huilen," denkt Steven. "Dat zou best kunnen. Want soms huilen mensen bij het afscheid, omdat ze zo verdrietig zijn. Maar soms huilen ze ook als ze elkaar begroeten, omdat ze zo blij zijn dat ze elkaar weer zien."

Steven kijkt de hal rond. Daar komt een man met een karretje. Al zijn koffers staan erop. "Dat is slim, dan hoeft hij ze niet te dragen. Die koffers zijn vast heel zwaar," denkt Steven.

"Ik zou voor mijn blauwe tas ook wel zo'n karretje willen hebben. Die tas is ook heel zwaar, want alle spullen die ik nodig heb in de vakantie zitten erin. Mijn zwembroek en mijn duikbril. Leesboeken en mijn ..."

"Papa, ik ben mijn hengel vergeten!" roept Steven. Zijn vader lacht.

"Die kan niet mee hoor, in het vliegtuig. Die is veel te lang."

"Maar opa heeft beloofd dat we met de boot gaan varen en dat we gaan vissen," zegt Steven.

"Dan zal opa ook wel een hengel hebben!" Zijn vader denkt dat hij toch wel kan vissen met opa.

Steven kijkt nog eens rond in de vertrekhal. Hij ziet twee vrouwen zitten. Ze hebben heel veel tassen bij zich en een vogelkooi! "Nou zeg," denkt Steven, "mag die wel mee in het vliegtuig en een hengel niet? Dat is ook niet eerlijk. Misschien gaan die vrouwen ook wel naar Suriname. Daar houden veel mensen van vogeltjes

en die kooi is natuurlijk een cadeau.”

Bij het raam staan twee mensen naar buiten te kijken. Dat wil Steven ook wel.

“Ik ga bij het raam naar de vliegtuigen kijken, hoor,” zegt hij. Zijn vader knikt. “Dat is goed. Maar blijf daar wel, anders kunnen we je straks niet vinden.”

Steven loopt langs een jongen met een oranje rugzak. Hij zit op de grond te slapen. “Die moet wel heel moe zijn,” denkt Steven.

“Waar zou hij naar toe gaan? Als ik later groot ben, dan ga ik een reis om de wereld maken!”

15. in de bibliotheek

Liedje

koor : Ze hebben bijna alle boeken
in de bieb
Ze hebben bijna alle boeken
in de bieb
Ze hebben dikke boeken, dunne boeken
prentenboeken, dierenboeken
boeken, boeken voor de hele week
en dat zie je zo
in de biblio-
in de bi-, bi-, bibliotheek

kind a : Ze hebben hele ouwe boeken
koor : in de bieb
kind b : Maar ook splinternieuwe boeken
koor : in de bieb
kind c : Ze hebben grote boeken
kind d : kleine boeken
jongens : jongensboeken
meisjes : meisjesboeken
koor : boeken, boeken voor de hele week
en dat zie je zo
in de biblio-
in de bi-, bi-, bibliotheek

kind e : Ze hebben meer dan honderd boeken
koor : in de bieb
kind f : Nee, ze hebben duizend boeken
koor : in de bieb
kind g : Ze hebben sprookjesboeken
kind h : hobbyboeken
kind i : strips

kind j : en soms ook Turkse boeken
 koor : Boeken, boeken, boeken, boeken
 even vragen, even zoeken
 boeken, boeken voor de hele week
 en dat zie je zo
 in de biblio-
 in de bi-, bi-, bibliotheek
 In de bieb! hoi!

De muziek van dit liedje staat op pagina 122.

Dialogoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 26. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 15 : in de bibliotheek.

Herman : Ik ben Herman. Je ziet mij op foto 1.
 Ik geef mijn boeken terug.
 Nourdin : Ik ben Nourdin. Op foto 1 sta ik naast
 Herman.
 Ik wil mijn boeken ook teruggeven.
 Bibliotheecaresse : Ik ben de juffrouw van de bibliotheek.
 Op foto 1 geeft Herman zijn boeken aan mij.

*

Verteller : Foto 1
 Herman : Alstublieft
 Bibliotheecaresse : Dank je wel.

*

Verteller : Foto 2
 Nourdin : Mag ik dit boek weer meenemen?
 Bibliotheecaresse : Ja, dat is goed.
 Dan zal ik het opnieuw stempelen.
 Je mag het nog drie weken houden.

*

Verteller : Foto 3
 Nourdin : Welke boeken neem jij?
 Herman : Ik wil een boek over vliegtuigen.

*

Verteller : Foto 4
 Herman : Weet jij waar zo'n boek staat?
 Nourdin : Nee, ik weet het niet. Vraag het maar.

*

Verteller : Foto 5
Herman : Waar staan boeken over vliegtuigen?
Bibliotheccaresse : Kijk, hier heb je er eentje.
Wat vind je hiervan?
Herman : Ja, dit is wel mooi.
Zijn er nog meer?

*

Verteller : Foto 6
Bibliotheccaresse : Ja hoor.
Hier staan ook nog boeken over vliegtuigen.

*

Verteller : Foto 7
Herman : Wat neem jij?
Nourdin : Dit.
Herman : Hè, bah, kinderachtig!.
Nourdin : Helemaal niet.
Ik vind het juist spannend!

*

Verteller : Foto 8
Herman : Zullen we nog even stripboeken gaan lezen?
Nourdin : Nee, ik moet om vijf uur thuis zijn.
Herman : O, jammer.
Laten we dan maar gaan.

*

Verteller : Foto 9
Nourdin : Alstublieft.
Bibliotheccaresse : Mag ik je kaart even?
Je mag ze tot acht april houden.
Herman : Alstublieft.
Bibliotheccaresse : En jij ook.

*

Verteller : Foto 10
Herman : Dag mevrouw.
Bibliotheccaresse : Tot ziens, jongens.
Nourdin : Dag.

Verhaal bij de praatplaat: IN HET SPROOKJESBOS

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 30 en 31. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: in het sprookjesbos.

“O Hans, ik denk dat we verdwaald zijn. En ik ben zo moe”.

Grietje huult bijna. Ze hebben al heel lang gelopen.

“Stil maar,” zegt Hans, “we komen wel weer thuis”. De vorige keer konden Hans en Grietje de weg terug naar huis makkelijk vinden. Toen had Hans op weg naar het bos witte steentjes laten vallen. Die steentjes wezen hen de weg terug.

Nu zijn Hans en Grietje weer in het bos. Vader en moeder zijn al naar huis. Ze hebben Hans en Grietje weer achtergelaten in het bos, want ze hebben geen geld meer om eten te kopen. Deze keer heeft Hans stukjes brood op de weg gestrooid. Maar de vogels hebben alles opgegeten. Hans en Grietje kunnen de weg nu niet meer terugvinden.

Ze lopen maar en lopen maar. Opeens komen Hans en Grietje bij een open plek in het bos. En.... ze zijn opeens niet meer alleen.

“Kijk daar,” zegt Grietje, “Hodja op zijn ezel, maar hij zit met zijn gezicht naar de staart van de ezel!”

“Hodja,” roept Hans, “kun je niet op een ezel rijden? Je zit achterstevoren. Je moet de andere kant op kijken.”

“Als je denkt dat ik verkeerd zit, dan heb je het mis,” zegt Hodja.

“Die stomme ezel loopt de verkeerde kant op.”

Grietje lacht. Ze begint het leuk te vinden in het sprookjesbos.

“Ik hoor iets.” Er ritselt iets in de bladeren. Hans kijkt rond waar het geluid vandaan komt.

“Kijk daar,” wijst Grietje, “het is de egel. Weet je al dat hij een wedstrijd heeft gehouden met de haas?”

Hans weet het niet en Grietje vertelt: “De egel kwam de haas tegen. De haas was een vreselijke opschepper en de egel wilde hem een lesje leren. ‘Zie je deze droge sloot,’ zei de egel, ‘als we samen gaan rennen, durf ik te wedden dat ik eerder aan de andere kant ben dan jij.’ Dat geloofde de haas natuurlijk niet. Dus gingen ze een wedstrijd houden. De egel had met zijn vrouw afgesproken dat zij aan de andere kant van de droge sloot zou staan. De haas en de egel stonden klaar voor de wedstrijd. De haas telde tot drie en daar gingen ze. De haas rende er vandoor en kwam bij het einde van de droge sloot. Daar zat de egel!!! De haas zag het verschil tussen het mannetje en het vrouwtje niet. ‘Hoe kan dat nou?’ riep hij.

De haas rende weer terug. En daar zat de egel alweer op hem te wachten. De haas snapte er niets van. En de egel had gewonnen.” “Wat een slimme egel,” zegt Hans. “Ze zeggen dat de vos ook heel slim is. Kijk, daar zit hij. Ha, ik zie het al. De vos wil natuurlijk dat stukje kaas van de raaf hebben. Maar de raaf wil het niet geven. Zou de vos een slim plannetje hebben?”

Hans en Grietje horen de vos met een lief stemmetje tegen de raaf praten. “Oh raaf, ik heb je laatst horen zingen, en ik vond het zo mooi. Wil je voor mij weer zo’n prachtig lied zingen?”

De raaf weet niet wat hij hoort. Iedereen scheldt hem altijd uit, omdat hij zo vals zingt. Maar de raaf trapt erin. Hij begint te zingen.... en de kaas valt uit zijn bek. “Dank je wel, raaf,” roept de vos. Hij pakt gauw de kaas en rent het bos in.

Uit het bos komen twee mannen tevoorschijn. Het zijn Hacıvat en Karagöz. Ze zijn dikke vrienden, maar ze plagen elkaar graag. Hacıvat geeft altijd raadsels op aan Karagöz.

“Hoe hoog is een boom van zes meter?,” vraagt Hacıvat. Karagöz weet het niet. En Hacıvat vindt dat hij heel slim is en Karagöz heel dom.

“Ga mee naar het theehuis,” zegt Karagöz, “dan gaan we samen thee drinken.”

Opeens zien Hans en Grietje Aladdin met de wonderlamp. Aladdin heeft net over zijn lamp gewreven en daar komt een geest tevoorschijn.

“Wat kan ik voor u doen, heer? Ik zal u gehoorzamen,” roept de geest. “Breng me naar mijn paleis en naar mijn lieve prinses Fatima,” zegt Aladdin. Hij heeft het nog niet gezegd of weg is Aladdin.

“Wat jammer nou,” zegt Grietje tegen Hans, “de geest had ons naar huis kunnen brengen.” Hans en Grietje hebben nu geen zin meer om in het sprookjesbos te lopen. Ze willen naar huis. Grietje hoort een kind huilen.

“Hans, kijk daar eens. Dat zijn Klein Duimpje en zijn broertjes en zusjes. Die zijn ook verdwaald. Klein Duimpje is in een boom geklommen. Als hij nog hoger klimt, kan hij vast ons huis zien. Dan zijn we gauw weer thuis.”

16. knutselen

Liedje

Wat maak jij?
Ik maak een geweer
want ik ga op jacht
op een wolf of op een beer

Dat komt goed uit
want die wolf ben ik
Ik plak en ik vouw
en word in 't bos de schrik

Begin maar met grommen, wolf
verstop je maar
Ik ben nu op jacht
want mijn geweer is klaar

Grom grom
Pang pang

Dialoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 32. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 16 : knutselen.

Nienke : Ik ben Nienke. Je ziet mij op foto 1.
Ik maak iets van hout.
Handan : Ik ben Handan. Je ziet mij ook op foto 1.
Ik maak iets van karton.

*

Verteller : Foto 1
 Handan : Wat ga jij maken?
 Nienke : Het geweer van de jager.
 Handan : Waar maak je dat van?
 Nienke : Van hout.
 En daarop een ander stuk hout.
 *
 Verteller : Foto 2
 Nienke : Zeg, wat doe jij eigenlijk?
 Handan : Zie je dat niet?
 Ik maak de wolf.
 Dit wordt zijn kop.
 Ik plak dit eerst vast.
 *
 Verteller : Foto 3
 Handan : En daarna plak ik de ogen op zijn kop.
 Nienke : Leuk zeg, zal ik je even helpen?
 *
 Verteller : Foto 4
 Handan : Ja, als jij de kop even vasthoudt,
 dan plak ik de ogen erop.
 Zo, dank je wel. Dat zit.
 *
 Verteller : Foto 5
 Nienke : Haha, maak je een wolf zonder oren?
 Handan : O ja, die ben ik nog vergeten.
 *
 Verteller : Foto 6
 Handan : Hé, waar is mijn schaar?
 Nienke : Ik weet het niet.
 Misschien ligt hij ergens onder.
 O nee, hij ligt hier op de grond.
 *
 Verteller : Foto 7
 Nienke : Kijk, alsjeblieft.
 Handan : Dank je wel.
 *
 Verteller : Foto 8
 Nienke : Zal ik er ook één uitknippen?
 Handan : Goed, maar ze moeten wel allebei even groot
 zijn.
 Nienke : Ja natuurlijk.
 *

Verteller : Foto 9
 Handan : Zo, het mijne zit er al op.
 Nu het jouwe nog.
 Nienke : Hou jij de kop even vast?
 Dan plak ik het oor erop.
 *
 Verteller : Foto 10
 Handan : Zo, klaar. Gggrrrrr!
 Nienke : O, net echt.
 We kunnen nu gaan spelen.

Verhaal bij de praatplaat: HANDENARBEID

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 36 en 37. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: handenarbeid.

“Ik zal je kleed wel vasthouden” zegt Felipe.
 “Dat hoeft niet hoor. Ik leg het wel op de tafel.” Jos heeft al naald en draad gepakt. Hij gaat een lapje op het kleed naaien. Het moet een wandkleed worden. Er zitten al bloemen op en allerlei figuren: vierkantjes, cirkels en een driehoek. “Die blauwe ster vind ik het mooist,” zegt Felipe. Hij gaat Jos toch maar even helpen. Hij gaat op de tafel zitten en houdt het wandkleed aan twee punten omhoog. Zo kan Felipe goed rondkijken in het handenarbeidlokaal. Alle kinderen zijn aan het werk. Ze mogen zelf kiezen wat ze willen maken. Maar Felipe weet niks te maken. Hij vindt knutselen niet leuk. Hij gaat nog liever rekenen. Het meest houdt hij van sporten. In voetballen is hij heel goed. Maar nu moet hij meedoen met handenarbeid. De juf heeft gezegd dat hij ook iets moet maken.
 “Ga maar eerst even rondkijken en nadenken,” heeft ze gezegd.
 “Straks kom ik je helpen.” Eerst helpt ze Tanja. Tanja krijgt een groot vel roze karton. Daar wil ze een masker van maken. Met een scherp mes wil ze de ogen uit het karton snijden.
 “Dat kun je beter met een schaar doen,” zegt de juf. “Dat is niet zo gevaarlijk”.
 “Nee juf, dat wordt lang niet zo mooi.” Tanja wil het echt met het mes doen. “Ik zal het heel voorzichtig doen,” belooft ze.
 “Vooruit dan maar,” zegt juf.
 “Wat zal ik eens gaan maken,” denkt Felipe. Hij voelt zich heel

onhandig. Hij kijkt wat de andere kinderen doen.

Inge en Marieke zijn aan het timmeren. Ze maken een kistje van hout. Als het klaar is, kun je er van alles in doen, tekenspullen bijvoorbeeld. Of spijkers en schroeven. Marieke heeft haar kistje al klaar. "Zal ik jou nu helpen?" vraagt ze aan Inge.

"Ja graag," kreunt Inge. Ze kijkt naar haar duim. Ze wilde met de hamer op de spijker slaan, heel hard. Maar ze sloeg op haar duim, heel hard. Dat doet even pijn! Inge moet bijna huilen.

"Nee, timmeren lijkt me niet zo leuk," denkt Felipe.

Marieke pakt de zaag en zaagt een stuk van een plank af. Dat moet een kant van het kistje worden.

"Zo gebeurd, hoor," zegt ze. "En dan moet je nog zo'n stuk hout hebben om het deksel te maken." Marieke kan goed timmeren en zagen. Samen maken ze het kistje van Inge af.

Stacey is ook met hout bezig. Hij gaat twee stukken hout op elkaar lijmen. Wat zou dat moeten worden?

Khalid heeft het breiwerk van Renata gepakt. Renata is even naar de wc en haar breiwerk lag op de tafel. Het moet een das worden van rode wol. Khalid vindt de wol heel mooi. Hij wil ook eens even proberen te breien. Als Renata dat ziet ...

Hülya en Sara zijn aan het kleien. Sara heeft een poppetje gemaakt. Het lijkt op een kabouter. Hülya vindt het een heel leuk poppetje. Ze gaat proberen er ook zo één te maken. Hülya heeft eerst een vaas gemaakt met twee grote oren. Ze heeft die mooi glad gemaakt. Daarvoor moet je de klei steeds een klein beetje nat maken en dan alle gaatjes dichtsmeren. Oeioei, daar valt de pot met water om. Sara probeert het water gauw op te dweilen. Nu moet ze nieuwe kranten pakken, want deze zijn nat. Felipe vindt kleien maar een knoeiboel.

Frank is aan het stempelen. Eerst heeft hij zelf een stempel gemaakt. Uit een halve aardappel heeft hij een figuurtje gesneden. Dat figuurtje drukt hij in de verf en dan op het papier. Zo maakt hij een mooi papier om iets in te pakken, om een boek te kaften of om gewoon op te hangen.

"Wat heb je daar nu aan," denkt Felipe. "Aardappelen zijn om op te eten. Niet om te stempelen."

Nu weet Felipe nog steeds niet wat hij moet gaan doen.

"Was ik maar buiten aan het voetballen," denkt hij. "Wacht es, voetballen. Ik weet iets! Ik ga een voetbalspel maken. Van karton maak ik twee doelen en van wol maak ik een balletje. Daar kan ik straks samen met Jos blaasvoetbal mee spelen. Met een rietje moet je proberen het balletje in het doel van de ander te blazen. Ja, dat is leuk!"

“Ik weet al wat ik ga maken, juf,” roept Felipe blij door het hele lokaal. “Ik ga een voetbalspel maken. Mag ik ook een stuk karton?”

17. televisie

Liedje

Weet jij waar ik zo veel van hou?
Lekker televisie kijken
Net gekocht, pas twee weken oud
Lekker televisie kijken!

Donald Duck,
zo maar op bezoek in de kamer
De koningin,
zo maar even binnen bij de thee

Nu weet je waar ik zo veel van hou
Lekker televisie kijken

Dialoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 38. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 17 : televisie.

Abdul : Ik ben Abdul. Op foto 1 sta ik bij de televisie.
Farid : Ik ben Farid. Je ziet mij ook op foto 1.
Ik ga TV kijken bij Abdul.

*

Verteller : Foto 1
Farid : Hé, hebben jullie een nieuwe televisie?
Abdul : Ja, die hebben we twee weken geleden gekregen.
Farid : Mooi zeg, is het kleur?

Abdul : Ja, kijk maar.

*

Verteller : Foto 2

Farid : Ach, hier is niks aan, alleen het testbeeld.
Probeer eens wat anders.

*

Verteller : Foto 3

Abdul : Kijk, dit is Engeland.

Farid : Engeland? Kunnen jullie Engeland krijgen?
Opschepper!

Abdul : Nee, echt waar.
Eergisteren heb ik voetbal op Engeland gezien.

Farid : Hoeveel kanalen hebben jullie dan?

Abdul : Zestien.

Farid : Druk eens een ander net in.

*

Verteller : Foto 4

Farid : O, dat is leuk! Laat even staan!

Abdul : Hè jammer, het is net afgelopen.

Farid : Weet je dat er vanavond een tekenfilm op
Nederland 1 komt?

Abdul : Vandaag, op dinsdag?
Vorige week was hij toch op woensdag?

Farid : O ja, dan komt hij morgen.

*

Verteller : Foto 5

Farid : Kijk nog eens op een ander net.

Abdul : Dit is Duitsland 3.

Farid : Het weerbericht, dat is ook niks.

*

Verteller : Foto 6

Farid : O, heb je gisteren die karatefilm gezien?
Die was ook op Duitsland 3.

Abdul : Was het voor of na het journaal?

Farid : Na het journaal. Het duurde tot elf uur.
Het was heel spannend.

Abdul : O nee, ik moest om negen uur naar bed.

Farid : Zet hem eens op België.
Daar heb je altijd leuke programma's.

Abdul : Ja, ik kijk er 's middags altijd naar.

*

Verteller : Foto 7

Farid : Ha, lekkere muziek.
Ik zet hem even wat harder.

Abdul : Nee, afblijven, die knopjes zijn voor de kleuren.
Daar mag je niet aankomen.

Farid : O, sorry.

*

Verteller : Foto 8

Abdul : Zullen we hiernaar kijken?

Farid : Ja, leuk.

Verhaal bij de praatplaat: RECLAME

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 42 en 43. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: reclame.

“Eh...even kijken....” Benito houdt de zwarte viltstift even vast. De vrouw op het affiche heeft al één zwarte tand en een mooie zon op haar wang. “Nu maak ik deze tand ook nog zwart en dan is deze mevrouw klaar,” zegt Benito. “Of zal ik op haar voorhoofd ook nog een zonnetje tekenen? Of een grote wrat op haar neus?” Benito is met zijn vriendjes Wouter en Freddie de reclameborden aan het versieren. “Kijk eens Wouter, hoe vind je het?”

“Even wachten,” zegt Wouter. “Ik moet nog even een baardje tekenen. Een snor en een baard, dat lijkt me wel genoeg voor deze meneer. En dan ga ik nu ...eens kijken... Ik zou die tijger uit de dierentuin wel een mooie strik om willen doen. Of een feesthoedje opzetten. Maar die hangt te hoog. Daar kan ik niet bij. En het groene affiche met dat mooie gebouw erop is ook veel te hoog. Jammer, anders had ik een paar mannetjes op het dak gezet. Bij die trein kan ik ook al niet. Eens kijken, zal ik iets bij die poppenkast tekenen? Nee, dat is zo’n klein plaatje. Zal ik die molen veranderen? Hmm, lijkt me niet zo erg leuk. Of zal ik iets tekenen op dat witte hoedje van die cowboy?

Ik weet het al, ik ga die voetbal voetjes geven. En handjes. Dat lijkt me wel grappig. Even iets zoeken om op te staan. Dan kan ik er net bij. Wat doe jij, Freddie?”

“Ik...eh...o, ik schrijf gewoon iets. Ga eens even opzij, Vera, ik kan er niet goed bij.”

Vera stopt een brief in de brievenbus.

“Nee hoor, deze brief moet echt vandaag met de post mee. Ga zelf opzij! Dat mag niet eens wat jullie doen! Op de muur kladden!”

“O, nee, mag dat niet? Van wie niet? Van jou zeker!”

Freddie schrijft gewoon door. “Wie kijkt er nou naar zulke saaie affiches. Reclame op tv is veel leuker! Daar kun je af en toe wel om lachen. Wij gaan deze borden een beetje leuker maken. Dan kijken de mensen tenminste.

Weet je wat, ik heb een idee. Psst, Benito, Wouter, luister eens. Zie je daar die man met dat bord om zijn nek? Ik wil iets op dat bord schrijven. Maar dan moeten jullie me helpen. Jullie moeten even met die man praten, zodat hij niet omkijkt. Weet je wat ik ga schrijven?

Broodje Mac....het lijkt wel....”

Wim kan niet helemaal verstaan wat Freddie zegt, maar hij kan het wel raden! Hij is Freddie's broertje. Hij wil net oversteken.

“Nee, Freddie!” roept Wim. “Nee, dat doe je niet, hoor! Als die man het ziet.” Wim doet een stap achteruit....”Help! Help!”

Wim is met zijn billen in een emmer gevallen. Een emmer met lijm! Van de man die affiches opplakt. “Getsie, wat smerig!” Hij blijft van schrik zitten. En de man in de witte overall plakt gewoon door.

“Is het lekker nat, jochie?,” zegt hij. “Zal ik je gezicht ook nog even insmeren?” Hij moet er zelf om lachen.

Wim kan er helemaal niet om lachen. “Zet die emmer dan ook niet zo stom midden op de stoep,” denkt hij. Maar dat zegt hij niet.

Wim kijkt wel uit. Straks smeert die man echt plaksel in zijn gezicht. En een natte broek is al erg genoeg.

18. ruzie

Liedje

Kijk uit joh, sufferd
Het plein is niet alleen voor jou!

Wat doe jij stom, zeg
Je loopt zo maar dwars door ons touw
Maak jij maar een omweg
Het schoolplein is niet alleen voor jou

De meester komt erbij en vraagt waarom
maken jullie ruzie? Dat is toch heel dom
Touwspringen kan hier
en het voetballen moet daar op het plein

Dialoog

Doe praatboek 2 open en zoek bladzijde 44. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 18: ruzie.

- Henna : Ik ben Henna. Je ziet mij op foto 1.
Ik sta links en draai het touw.
- Tessa : Ik ben Tessa. Je ziet mij op foto 1 in het midden.
Ik ben aan het touwtje springen.
- Safia : Ik ben Safia. Je ziet mij ook op foto 1.
Ik sta rechts en draai het touw.
- Leon : Ik ben Leon.
Ik ben de jongen met de bal op foto 2.
- René : Ik ben René. Ik ben die andere jongen op foto 2.
- Meester : Ik ben de meester. Je ziet mij op foto 6.

Verteller : Kijk nu weer naar bladzijde 44.
 *
 Verteller : Foto 1
 Henna en Safia : Karel Acht stond op wacht.....
 *
 Verteller : Foto 2
 Safia : Ja, je bent af.
 Tessa : Nee, dat was zijn schuld.
 Dat zag je toch!
 *
 Verteller : Foto 3
 Tessa : Sufferd! Kan je niet uitkijken
 Leon : Ach, hou je kop!
 *
 Verteller : Foto 4
 Leon : Kom hier met dat touw.
 Tessa : Hè joh, doe niet zo flauw.
 *
 Verteller : Foto 5
 Tessa : Als je niet uitkijkt, dan sla ik je in
 elkaar.
 Help me Safia!
 Leon : Kunnen jullie wel, twee tegen één?!
 *
 Verteller : Foto 6
 René : De meester! De meester!
 Meester : Wat is hier aan de hand?
 *
 Verteller : Foto 7
 Tessa : Zij lopen door ons touw heen.
 René : Jullie hebben ook het hele plein nodig.
 *
 Verteller : Foto 8
 Meester : Deden jullie dat expres?
 Leon : Nee, echt niet.
 Tessa, Safia en Henna : Welles!
 Leon en René : Nietes!
 *
 Verteller : Foto 9
 Meester : Jullie moeten beter uitkijken jongens.
 Daar is genoeg plaats om te voetballen.

Leon : En zij sloeg mij!
Tessa : En hij pakte ons touw af!
Meester : Zo is het wel genoeg.
Begin nu niet weer ruzie te maken.

Verhaal bij de praatplaat: RUZIE OP STRAAT

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 48 en 49. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: ruzie op straat.

“Dat is gemeen,” zegt Sonja.” Jij speelt vals. We hadden zonder opgooien afgesproken.”

“Nietes.” Daan wil gauw de rode knikker terugpakken.

“Het was wel eerlijk,” zegt Riaz.

“Het was vals,” Sonja krijgt er tranen van in haar ogen.

Die stomme Riaz ook altijd, die wil zich overal mee bemoeien.

“Jij doet niet eens mee. Ik wil niet meer knikkeren”. Sonja draait zich om.

Hèhè, wat flauw,” zegt Daan. “Nou, dan ga je toch weg!”

Sonja denkt na. Zal ze naar huis gaan? Bah, nee. Dan moet ze met haar zusje spelen. Daar heeft ze geen zin in hoor!

RINKELDEKINKELDEKINK !!

Wat is dat? Sonja draait zich snel om. O jee, daar gaat een ruit kapot. En nog wel bij mevrouw Keetjes van nummer 10. Die is altijd zo gauw boos. En als ze kwaad is, gaat ze hard schreeuwen. En jawel hoor, daar steekt ze haar hoofd vol krulspelden al door het raam.

“Ellendelingen! Mijn hele raam stuk. Weet je wel wat dat kost?!

Heb jij dat met die bal gedaan?”

“Nee mevrouw, ik heb het niet gedaan. Iemand heeft een steen gegoooid.” Thijs raapt gauw zijn bal op.

Hennie en Mark maken dat ze wegkomen. Mark rent het hardst.

Hij is de hoek al om. Hij heeft het zeker gedaan. Stel je voor, dat ze hem komt halen.

“Deed jij dat kwajongen,” roept mevrouw Keetjes Mark nog na.

Ze zwaait met haar vuist. “Laf hoor, om weg te rennen.”

Maar dan houdt ze ineens op. Achter in de straat klinkt een harde klap.

Een aanrijding. Twee auto's zijn tegen elkaar gebotst. Wat een klap zeg!

De bestuurders stappen uit. Ze beginnen nog harder te schreeuwen dan mevrouw Keetjes daarnet.

“Wegpiraat! Kun je niet uitkijken?” De mevrouw van de witte auto zwaait woedend met haar arm.

“Wat je zegt. Kun je zelf niet uitkijken? Je mag hier helemaal niet staan!” De chauffeur van de gele auto begint nu ook al te wijzen.

“Heb jij je rijbewijs wel? Je kunt niet eens een bocht nemen!”

De vrouw en de man staan elkaar flink uit te schelden.

“Politie!,” roept iemand die staat te kijken. “Ik hoor ze aankomen!”

Overal in de straat verschijnen nu mensen bij de ramen en deuren.

Meneer Zendak laat van schrik zijn kussen vallen. Bovenop meneer Franssen. Die valt bijna om en kijkt boos naar boven.

“Neem me niet kwalijk,” roept meneer Zendak. “Ik deed het niet expres.”

Janneke wil op haar fiets springen. Gauw ernaar toe. Dichtbij zie je alles veel beter. Maar Jeffrey plaagt haar. Hij houdt haar bagagedrager vast.

“Pestkop,” zegt Janneke, “laat mijn fiets los!” Ze trekt aan het stuur, maar Jeffrey is sterker. “Hou op, ik wil zien wat er gebeurd is! Misschien zijn er wel gewonden.”

Nu begint Sander ook al te huilen. “Stil maar,” troost zijn moeder, “zo erg is het nou ook weer niet. Alleen een flinke deuk hoor, verder niks. Daar hoeft je niet om te huilen.”

“Nee, nee,” snikt Sander, “mijn boterham! Mijn boterham is weg. Ik had hem heel even daar op de vensterbank gelegd.”

“Ik heb het niet gedaan,” zegt Angelo. Ik weet niet waar hij gebleven is.”

Sonja moet nu toch weer even lachen. Zij zag wie de boterham heeft weggepikt.

Hé, daar loopt hun hond. Ze roept hem, maar hij kijkt naar de poes. De poes heeft een dikke staart. Zoeken die ook al ruzie? Dan rent ze naar huis. Gauw gaan vertellen van het ongeluk.

19. dromen

Liedje

Juf, 'k heb over u gedroomd
Wat raar was dat
Ik moest een brief van U
naar het postkantoor brengen
Maar de wind waaide de brief
in een boom heel hoog
En bovenin de boom durfde ik
niet naar beneden ...

Toen zat ik daar alleen in die boom
en riep hard:
“Juffrouw, juffrouw, juffrouw, juffrouw”
Op dat moment ging de wekker af
en vond m'n moeder die droom lekker maf
en zei: “Juffrouw, wakker worden”

Dialogoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 50. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 19: dromen.

- Juf : Ik ben de juf. Je ziet mij op foto 1.
Ik zit in de kring en ik wijs de kinderen hun plaats aan.
- Wendy : Ik ben Wendy. Je ziet mij op foto 2.
Ik ben het meisje met de twee vlechtjes.
- Maaike : Ik ben Maaike. Je ziet mij ook op foto 2.
Ik ben het meisje dat naast Wendy zit.
- Vinoth : Ik ben Vinoth. Zie je mij op foto 3?
Ik steek mijn hand op.

Bart : Ik ben Bart. Je ziet mij op foto 4.
Ik zit naast de juf en ik wijs naar Vinoth.

Verteller : Kijk nu weer naar bladzijde 50.

*

Verteller : Foto 1

Juf : Komen jullie allemaal in de kring zitten.
Goed aansluiten, jongens, dan kunnen
Angelique en Sandra er ook nog bij.
Zo, vandaag wil ik met jullie praten over dromen.
Dromen jullie wel eens?

*

Verteller : Foto 2

Wendy : Juf, ik heb vannacht over u gedroomd!

Juf : Heb je over mij gedroomd?
Wil je daar iets over vertellen?

Wendy : Ja, ik droomde dat ik op school zat.
We waren aan het rekenen.
Onder het rekenen vroeg u me:
Wendy, wil jij voor mij deze brief naar
de brievenbus brengen?
Buiten waaide het heel hard!
De brief waaide uit mijn handen in een
heel hoge boom!

Maaïke : Dat kan toch niet?

Wendy : Natuurlijk wel, het was toch een droom!
Ik klom in de boom.
Maar toen ik bijna bij de brief was,
waaide hij nog hoger.
Ik klom nog hoger, tot de hoogste tak.
Eindelijk had ik de brief.
Maar ik was zo hoog geklommen,
dat ik niet meer naar beneden durfde.
Ik dacht: Wat moet ik doen?
En toen werd ik wakker!

*

Verteller : Foto 3

Juf : Nou zeg, dat was een enge droom!

Vinoth : Juf, ik heb ook gedroomd.

Juf : O ja? Waar heb jij over gedroomd?

Vinoth : Over mijn nieuwe crossfiets.
Ik hield een wedstrijd met Bart.

*

Verteller : Foto 4
Bart : En ik ging natuurlijk veel sneller dan jij!
Juf : Bart, laat Vinoth even uitpraten.
Vinoth : Ik hield een wedstrijd met Bart, dwars door de
modder.
Ik slipte, maar ik haalde Bart weer in.
Ik ging steeds harder.
Het was heel spannend.
Bart : En wie was het eerst?
Vinoth : Ik natuurlijk!
Bart : Ik geloof er niets van.
Vinoth : Maar het was toch een droom!

*

Verteller : Foto 5
Juf : Dat was een mooie droom, zeg.
We stoppen even. Ik wil graag dat jullie nu
allemaal een tekening maken over iets
dat je gedroomd hebt.

Verhaal bij de praatplaat: FANTASIE

*Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 54 en 55. Je gaat nu
luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet:
fantasie.*

Dennis kijkt in zijn boek. Er staat een mooie plaat in, van een kasteel. Het is stil in de klas. Alle kinderen zitten zachtjes voor zichzelf te lezen. Ze moeten een hele bladzijde lezen, de bladzijde naast de plaat van het kasteel.

Dennis bekijkt eerst de plaat eens goed. Hij zou zelf wel bij dat kasteel willen zijn. In zijn fantasie zweeft hij al door de lucht. Op zijn rug voelt hij vleugels. Hij vliegt naar het kasteel. Het is nacht. De lucht is bijna zwart. Er zijn veel sterren en het is volle maan. Daarom is het niet helemaal donker. Dennis kan het kasteel goed zien. Beneden zich ziet hij een prinses zitten. "Wat ziet ze er mooi en lief uit!" denkt Dennis. "Je kunt goed zien dat ze een echte prinses is, met een kroon op en van die lange haren. Waar zou ze naar kijken door haar verrekijker? Naar de sterren? Of naar die vleermuis? Of zit ze naar de muzikanten te gluren, die net over de brug van het kasteel gaan?" Pèpèpèè, pèpè, de trompetten klinken vrolijk. Rom bom, rommelebom, er is ook een trommel bij.

Dennis vliegt naar de brug toe. "Ik hoop dat de prinses mij ook ziet door haar kijker," denkt hij. Maar de prinses ziet hem niet en dan vliegt Dennis maar een rondje om het kasteel heen. Hee, wat is dat daar? Een hele hoge plant. Er klimt iemand in. Het is Jacques.

"Hee Jacques, uitkijken!" roept Dennis. "Dat is misschien een reuzenplant. Als je tot bovenaan klimt, zit daar een boze reus op je te wachten."

"Ik wil maar een klein stukje omhoog klimmen," roept Jacques terug. "Ik wil in het kasteel kijken, want ik hoor roepen. Ik denk dat er iemand in nood is."

Nou, in het kasteel kijken is makkelijk voor Dennis. Hij gaat er gewoon even boven vliegen. Nu hoort hij ook iemand roepen.

"Help, help, haal me eruit!"

Dennis ziet het al. Het is een jonkvrouw die dat roept. De jonkvrouw ziet Dennis ook en ze kijkt blij.

"Ik was opgesloten in de torenkamer," roept ze. "Maar het spookt hier en daarom ben ik uit het raam geklommen. Hoe moet ik hier nu weggkomen?"

Dennis heeft een goed idee.

"Gooi je zakdoek naar beneden," roept hij.

De jonkvrouw doet het. De zakdoek komt voor de voeten van twee vechtende ridders terecht. "Hé, waar komt die zakdoek vandaan?" De ridders kijken omhoog en zien de jonkvrouw. "We komen je redden," roepen ze. Voor vechten hebben ze nu geen tijd meer.

Opeens begint het te bliksemen. Het wordt nu griezelig bij het kasteel. Het gaat spoken. Er komen al twee spoken naar buiten. "Hoeoeoe, hoeoeoeoe." "Misschien zijn er nog wel meer spoken," denkt Dennis, "maar die zijn onzichtbaar. Die zie je niet. Dat is pas echt eng.

Zou die prinses bang zijn voor spoken? O, kijk daar, die ratten! Prinses, prinses, pas op! Er zitten twee hele grote ratten achter je." O jee, de prinses is in gevaar. Dennis moet iets doen om de ratten weg te jagen.

Opeens hoort Dennis de stem van zijn juf.

"Zo, allemaal klaar met lezen? Dan ga ik nu vragen stellen over het verhaal. Dennis, waar gaat het over?"

"Over een kasteel, juf."

"Goed." De juf knikt. "En verder?"

"Over spoken en over een prinses. En er zitten ratten achter haar aan, maar ik weet al iets om ze weg te jagen. En ik...."

“Hè?” De juf kijkt Dennis verbaasd aan. De kinderen lachen. Dan lacht de juf ook. “Dennis, je moest eigenlijk het verhaal lezen en niet zelf iets verzinnen. Maar jij hebt geloof ik veel fantasie. Ik word nieuwsgierig naar het verhaal dat jij verzonnen hebt. Als ik klaar ben met de vragen, mag jij ons je eigen verhaal vertellen.”

20. werken

Liedje

Werken zou dat wel leuk zijn?
Chauffeur in een bus
of juffrouw op school

Een oogarts geeft soms druppeltjes
en een ijscoman geeft ijs
Een fotograaf maakt plaatjes
een stewardess gaat vaak op reis

Ik denk dat werken best wel leuk is
Wat zal ik later zelf voor werk gaan doen?

Dialoog

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 56. Je gaat nu luisteren naar het verhaal bij de foto's van les 20: werken.

- Zeynep : Ik ben Zeynep. Ik ben het meisje op foto 1.
Ik sta bij de bushalte.
- Stewardess : Ik ben de stewardess. Je ziet mij ook op foto 1.
- Chauffeur : Ik ben de chauffeur. Je ziet mij op foto 2.
- Fotografe : Ik ben de fotografe. Zie je mij zitten op foto 3 ?
- Straatveger : Ik ben de straatveger.
Op foto 4 sta ik met Zeynep te praten.
- Schilder : Ik ben de schilder. Je ziet mij op foto 5.
Ik heb een doek voor mijn oog.
- Oogarts : Ik ben de oogarts. Je ziet mij op foto 6.
- Apothekeres : Ik ben de apothekeres. Je ziet mij op foto 7.
- Ijscoman : Ik ben de ijscoman. Zie je mij op foto 8 ?

Juf : Ik ben de juf. Je ziet mij op foto 9.

Verteller : Kijk nu weer naar bladzijde 56.

*

Verteller : Foto 1

Zeynep : Mevrouw, stopt hier de bus naar het Annaziekenhuis?

Stewardess : Ja hoor, moet je naar het ziekenhuis?

Zeynep : Ja, ik moet naar de oogarts.

Waar gaat u naartoe?

Stewardess : Naar mijn werk.

Ik vlieg straks naar Parijs.

*

Verteller : Foto 2

Zeynep : Hoeveel zones is het naar het Annaziekenhuis?

Chauffeur : Dat is twee zones. Dus drie strippen.

Zeynep : Alstublieft.

*

Verteller : Foto 3

Zeynep : Is deze plaats vrij?

Fotografe : Ja, gaat het zo?

Zeynep : Ja hoor, gaat u een film maken?

Fotografe : Nee, ik heb foto's gemaakt en nu ga ik naar huis.

*

Verteller : Foto 4

Zeynep : Meneer, weet u waar de polikliniek van het Annaziekenhuis is?

Straatveger : Ja, dat is daar meteen rechts de hoek om.

Zeynep : Dank u wel, meneer.

*

Verteller : Foto 5

Zeynep : Wie is de laatste?

Schilder : Ja, ik.

Zeynep : Hebt u pijn aan uw oog?

Schilder : Ja, ik heb iets in mijn oog gekregen, op mijn werk.

Zeynep : Wat voor werk doet u?

Schilder : Ik ben schilder.

*

Verteller : Foto 6

Oogarts : Zo, wat is er aan de hand?

Zeynep : Mijn ogen doen pijn, dokter.

Oogarts : Ja, ze zijn helemaal rood.

Ik zal je een recept voor oogdruppels meegeven.

Zeynep : Dank u wel, dokter.

*

Verteller : Foto 7

Zeynep : Alstublieft.

Apothekeres : Dank je wel, wil je even wachten.

Zeynep : Ja.

Apothekeres : Hier zijn de oogdruppels.
Heb je een ziekenfondskaart bij je?

Zeynep : Alstublieft.

Apothekeres : Dat is twee gulden vijftig. Dank je wel.

Zeynep : Dag.

*

Verteller : Foto 8

Zeynep : Mag ik zo'n hoorn?

IJscoman : Van één gulden, één vijftig, of twee gulden?

Zeynep : Van één vijftig.

IJscoman : Welke smaak?

Zeynep : Hebt u vanille en aardbeien?

IJscoman : Ja hoor, alsjeblieft.

Zeynep : Dank u wel.

*

Verteller : Foto 9

Zeynep : Juf, ik ben naar de dokter geweest.

Juf : Heb je een briefje bij je?

Zeynep : Ja, alstublieft.

Juf : Okee, ga maar zitten.

Verhaal bij de praatplaat: EEN WERKDAG

Doe Praatboek 2 open en zoek bladzijde 60 en 61. Je gaat nu luisteren naar een verhaal bij deze plaat. Het verhaal heet: een werkdag.

“Hé Erik, moet je kranten rondbrengen?” Erik kijkt opzij.

“O, Jamila.” Erik springt van zijn fiets af. “Wat ga jij doen? Naar de melkboer zeker.”

Jamila knikt. “Flessen inleveren.”

Erik kijkt naar de mand vol lege flessen aan de arm van Jamila.

“Dat zijn er veel, zeg. Daar krijg je aardig wat geld voor.”

“Nou, niet zoveel hoor,” zegt Jamila. “En ik moet weer melk kopen ook. Dus dan is dat geld weer bijna op. Verdien jij daar geld

mee, met 'Het Nieuwsblad' rondbrengen?"

"Ja, ik spaar voor een computer. En het is ook best leuk, hoor, kranten rondbrengen. Onderweg zie je van alles. En soms doe ik een spel."

Jamila kijkt verbaasd. "Een spel? Hoe dan?"

Erik kijkt een beetje verlegen.

"Nou eh, ik doe net of ik iemand ben die in de krant schrijft. Ik verzin kranteberichten over dingen die ik op straat zie."

"O ja," zegt Jamila. "Net zoals we op school gedaan hebben. Daar hebben we ook een krant gemaakt. Toen moesten we vragen gaan stellen aan iemand op straat of in een winkel. En daarna een stukje schrijven over dat gesprek."

"Precies," zegt Erik. "En het kan ook een stukje zijn over iets dat je zelf hebt meegemaakt."

"Ja, dat was leuk, een krant maken." Jamila weet het nog goed.

"Dat doe ik nou ook onderweg," zegt Erik. "Ik kijk eens rond en dan verzin ik bijvoorbeeld zoiets:

De mensen in de Kastanjestraat keken maandagmorgen vreemd op. Voor hun huizen waren mannen bezig om steigers te bouwen.

'Wat gaat er gebeuren?' vroeg de oude meneer De Vries die op nummer 105 woont.

'We gaan alle huizen opknappen, opa,' antwoordde de baas van de werklui. En jawel, de mannen begonnen te timmeren en te schilderen. Een vrachtwagen kwam een stapel stenen brengen. Daarmee ging een metselaar aan het werk. Hij haalde kapotte stenen uit de muur en metselde de gaten dicht met nieuwe stenen. Meneer De Vries is blij dat zijn huis wordt opgeknapt. 'Ik zal de heg maar eens knippen. Dan is alles weer netjes,' zegt hij."

Jamila lacht. "Dat gaat over onze straat. Jij kunt goed verzinnen, zeg. Misschien ga je later wel echt voor een krant schrijven. Dan word je een journalist."

"Dat weet ik nog niet, hoor." Erik stapt weer op zijn fiets. "Weet jij dan al wat je worden wil?"

"Ja, ik ga bij de politie," roept Jamila nog.

Erik fietst verder de straat door. "In mijn krant staan ook advertenties," bedenkt hij. "Bijvoorbeeld deze:

Koop bij melkboer Flesseman. Alles wordt aan huis bezorgd.

Geen gesjouw meer met zware boodschappen. En voordelig! Melk per fles één gulden vijftig. Karnemelk voor de halve prijs! Voor lege flessen betalen wij de dubbele prijs!"

Erik grinnikt. "Die moet ik morgen aan Jamila vertellen."

Erik is nog niet klaar met kranten rondbrengen. Hij verzint nog een paar berichten voor zichzelf.

“Bij een ongeluk in de Kastanjestraat is de veertigjarige A.M. gewond geraakt. Toen hij uit zijn huisdeur kwam, viel hij in een groot gat. Een stuk van de straat was namelijk opgebroken. De heer M. werd met een gebroken been naar het ziekenhuis gebracht. Een paar uur later kon hij weer naar huis met zijn been in het gips. Een stratenmaker is nu druk bezig om het gat weer dicht te maken.

En dan nu het verslag van een vraaggesprek met de zingende vuilnisman, de heer Opera.

Waarom zingt u altijd onder uw werk, meneer Opera?

Nou kijk, als we alle vuilniszakken uit een straat hebben opgehaald en de hele straat is weer schoon, dan vind ik dat een fijn gezicht. Daar word ik vrolijk van en dan ga ik zingen.

Vuilnis ophalen is zwaar werk. Wordt u niet extra moe, als u er bij zingt?

Nee hoor, als ik er bij zing, gaat het werk juist makkelijker. Bij het optillen van een zware vuilniszak, ga ik gewoon wat harder zingen.

U heeft een prijs gekregen als beste zanger van de stad. Bent u blij met die prijs?

Ja zeker, daar ben ik heel blij mee. Daardoor ga ik nog vaker zingen.

Ik hoop dat u nog heel lang blijft zingen. Dank u wel voor dit gesprek.”

De fietstassen van Erik zijn leeg. De kranten zijn op. Erik denkt weer aan wat Jamila gezegd heeft. “Wat zal ik later worden?” “In een snackbar werken lijkt me wel leuk. Dan kun je lekker de hele dag patat en kroketten eten. Daar aan de overkant is er pas eentje geopend. Of zal ik trambestuurder worden? Fijn de hele dag door de stad rijden. Ik weet het nog niet. Misschien word ik toch wel journalist.”

naar school

The musical score is written on four staves in a 4/4 time signature. The melody is in F major, indicated by one flat (Bb) on the treble clef. Chords are written above the staff, and lyrics are written below. The lyrics are in Dutch and describe a morning routine at school.

Staff 1: Chords: F C, Dm C, F, A7, Dm, G. Lyrics: Goei- e- mor- gen goei- e- mor- gen dag school dag

Staff 2: Chords: C, F, A7, Dm, G, C. Lyrics: klas Goei- e- mor- gen goei- e- mor- gen dag das, dag jas dag

Staff 3: Chords: Bes, F, Dm, Gm, C, Bes, F, Bes. Lyrics: stoel dag mees- ter dag klok, dag deur, dag raam ik zeg goei- e-

Staff 4: Chords: F, Bes, C7, F, C, Dm, Bes C F. Lyrics: mor- gen en ik zeg mijn naam ik heet...

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

het schoolplein

The musical score is written on four staves in 4/4 time. The melody is simple, using quarter and eighth notes. Chords are indicated by letters above the staff: C, Dm, G7, and F. The lyrics are in Dutch and describe a game played on a school playground.

C C C C C C

Een twee wie doet er mee? drie vier wie komt er hier?

Dm Dm Dm Dm G7

vijf zes loop en spring ze- ven acht in de kring in de kring

C G7 C F

op het plein op het plein wie moet hem zijn? ne- gen tien

C Dm C G C C

elf je bent hem zelf!

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

naar huis

C Dm C Dm Cmaj7 C6 Cmaj7

Ik woon daar Ik woon daar

C6 Cmaj7 C6 Dm Em Dm

Ik woon daar In een huis op het plein Kijk, daar bij dat gor-

Em F E7 Am C7 F Dm G7 C

dijn In een huis met een bel Daar woon ik.

C Dm C Dm Cmaj7 C6 Cmaj7 C6

Ik woon hier Ik woon daar Ik woon

Cmaj7 C Dm G7 C

daar Hoi dan wo- nen we vlak bij el- kaar !

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

zwemmen

D A D D

Ik zwem met mijn schoe- nen aan nee o nee!

D E7 A B7 Em

ik zwem met mijn sok- ken aan nee o nee! ik zal met mijn kle- ren aan

A7 D D G D A D

on- der de- ze douche gaan staan nee o nee! o nee o nee o nee!

A D A D E A A7

als we naar het zwem- bad gaan doe dan een bi- ki- ni aan ga je mee? pfff...

D D

ik hou toch mijn sok- ken aan nee!

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

bij de schooldokter

G G G G

Daar is de dok-ter dag dok-ter ik ben de dok-ter dag

D Am D G Em

dok-ter ik kom kij-ken naar je be-nen naar je buik en naar je o-ren

A D *p* D

kun je wel goed zien? kun je wel goed ho-ren? je bent

G G7 C Cm G

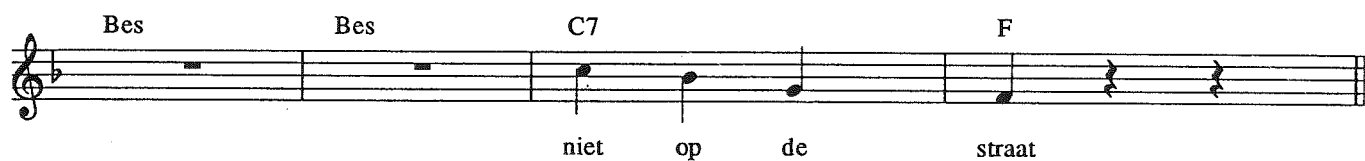
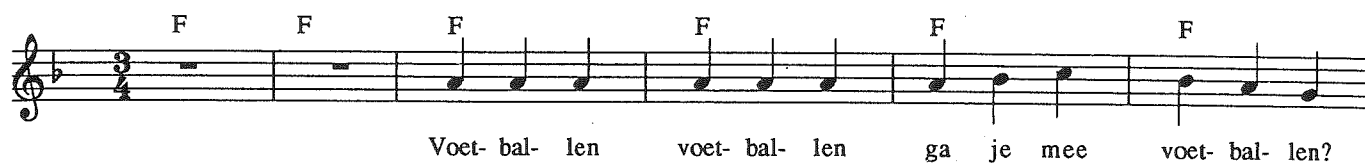
bang, hè, voor de dok-ter? niks van waar dan krijg je nu een prik-je

D *f* G G

AU... en klaar!

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

op straat

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

in de winkel

C C C C C

Dag me- neer daar ben ik weer en wat zal het

F G G F G G C C C

zijn dit keer ? 1 pak kof- fie 1 pak kof- fie en 2 ap- pels

G G7 G7 C7

en 2 ap- pels en 3 ui- en en 3 ui- en en 4 pa- pri- ka's

C C C C7

en 4 pa- pri- ka's en 5 rol- len.. en 5 rol- len ? en 5 rol- len

F G C Dm Em C Dm Em C

drop de drop is op (parlando)

Dm G C C C7 F

Ik dank u zeer

F C A7 Dm G7 G7 C

Dag jon- ge da- me Dag me- neer

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

rekenen

G G G

Drie keer ze- ven drie keer ze- ven juf- frouw, help me nou toch e- ven

D7 G Am

juf- frouw, help me nou toch e- ven als- je- blijf ja, daar ben ik al wat

Am D G G

is er, meis- je lief? drie keer ze- ven drie keer ze- ven ik heb op het bord ge- schre- ven

C C

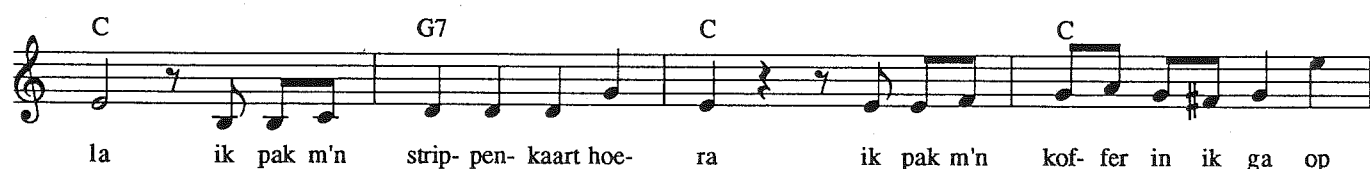
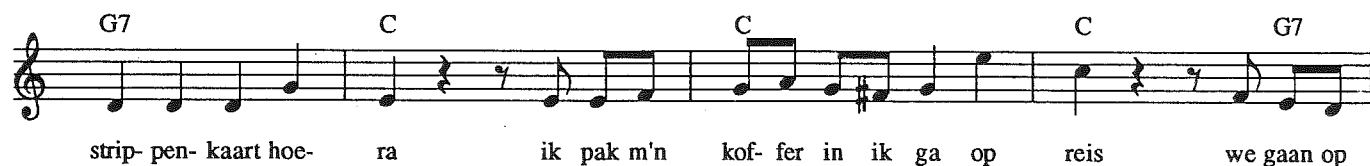
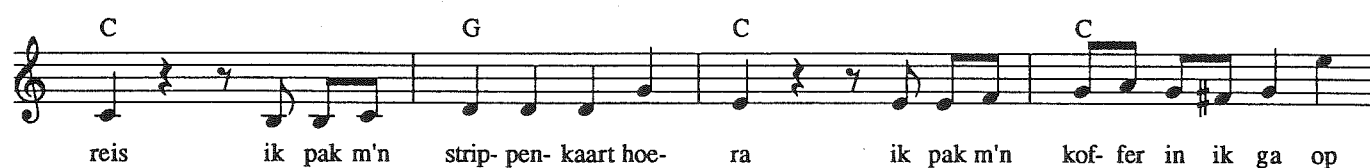
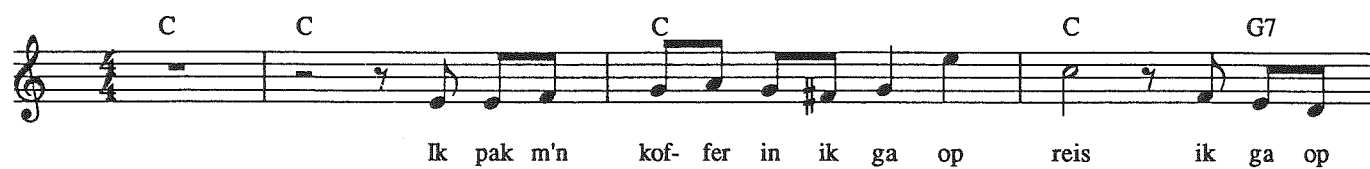
hoe het moet hoi, ik weet 't: één- en- twin- tig!

G Am D G

drie keer ze- ven: één- en- twin- tig één- en- twin- tig heel goed!

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

op reis

ma heb ik m'n geld nou bij me? ja! ik pak m'n re- pen cho- co-

la ik pak m'n strip- pen- kaart hoe- ra ik pak m'n kof- fer in ik ga op

reis we gaan op reis we gaan op reis hard- stik- ke fijn met de

bus en met de trein we gaan op reis ha ha ha ha ha ha ha

ha op reis!

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

in de bibliotheek

C7 F F

Ze heb- ben bij- na al- le boe- ken in de bieb Ze heb- ben

F C Gm C7

bij- na al- le boe- ken in de bieb ze heb- ben dik- ke boe- ken, dun- ne boe- ken

F Dm G7 C

pren- ten- boe- ken, die- ren- boe- ken boe- ken, boe- ken voor de he- le week en dat

Gm7 C7 F Dm Gm C7 F

zie je zo in de bi- bli- o in de bi-, bi-, bi- bli- o- theek ze heb- ben

Gm C F Dm G7

boe- ken boe- ken boe- ken boe- ken e- ven vra- gen e- ven zoe- ken boe- ken, boe- ken voor de he- le

C Gm7 C F Dm Gm7 C7

week en dat zie je zo in de bi- bli- o in de bi-, bi-, bi- bli- o-

F C7 F

theek in de bieb HOL.

teksten en muziek: Ivo de Wijs en Joop Stokkermans

Aantekeningen

ISBN 90 227 2228 7

Jacob Dijkstra

EDUCATIEVE UITGEVERIJ